

Osin và Thiếu Gia Full

Contents

Osin và Thiếu Gia Full	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7	17
8. Chương 8	19
9. Chương 9	23
10. Chương 10	26
11. Chương 11	29
12. Chương 12	32
13. Chương 13	34
14. Chương 14	36

Osin và Thiếu Gia Full

Giới thiệu

guigui: 16t là cháu gái quản gia nhà wangzi. xinh đẹp dễ thương và hung dữ nhưng vẻ xinh đẹp bị gu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/osin-va-thieu-gia-full>

1. Chương 1

chap 1:

-h mài mún giề!!

Gui cầm cái chảo lên và chìa wa bên kia hang rào. Phía bên kia hang rào cũng là 1 cô bé người hầu như gui

-tao thích sao kệ tao không mắc mớ đến mày đồ nhieu chuyện!!

-lúc nãy mày ngon lóm cơ màk. Dám thak tao đánh mày cơ màk!!

Nhỏ bên kia nghênh mặt:

-thế mài ngon bước wa đây!!

Gui tức tối xầm xập tính xông lên nhưng đã bị bọn đàn e cũng là người hầu trong nhà cản lại.

-thôi đi gui!! Nhịn đi!!

-một lát nữa ông quản gia thấy lại la nữa!!

Gui hơi nhin 1 tí nhưng nhỏ kia lại nói:

-thế nào sợ àk!!

Gui tức tối:

-mài ngon lóm!!

Gui đẩy hết đám đàn em ra và vừa mới chạy gần đến hàng rào thì:

-đứng lại!!

gui hốt hoảng đứng im tại chỗ, tụi đàn em của gui lật đật đứng dậy và xếp thành hai hàng. Còn nhỏ kia thì đã chạy mất tiêu vào nhà của nó.

thì ra đó là tiếng của ông quản gia. Ông chấp hai tay ra sau va bước đến:

-hay lam!! Khong lo lam viec lo ra day cai nhau danh nhau.

Gui cười cười w ánh mắt cún con:

-con xloi ông!!

-còn đứng đó nữa vào nhà làm công việc mau đi hnay thiếu gia sẽ về đây!!

-vâng ạ!!

Rồi gui ra hiệu cho đám đàn e và cùng chạy vào nhà.

Mọi người trong nhà đều đang hấp tấp chuẩn bị dọn dẹp thật gọn gang vì hum nai thiếu gia sẽ về.

“rầm” 1 cái, 1 chiếc xe hơi mui trần màu trắng tong thẳng vào cánh cổng làm mọi người đều nhìn ra ngoai. Típ theo đó là tiếng kèn xe inh ỏi. thì ra là vị thiếu gia đã về [wangzi nhà ta đây]. ông quản gia lật đật chạy ra cùng đám người hầu để típ đón wangzi.

Wangzi chạy thẳng vào giữa sân và bước xuống. người hầu trong nhà nhìn không chớp mắt . vẻ đẹp lạnh lùng, một gương mặt rất đẹp trai.

Nhó người hầu quay sang nói vs gui:

-thiếu gia đẹp trai wá!!

-xì!! Nhìn thấy gét!! Uống công sáng h lau cái cổng h móp rầu!!

Ông quản gia nói:

-thiếu gia đi đường có mệt k ạ??

-ông chưa chết à?? Sống lâu thế?? Tôi ok k cần ông quan tâm [sr fan wangzi nha bởi vì hoàn cảnh gia đình mới thế]

Gui nghe dc rất tức giận, gui tính bước lên dấn cho hắn 1 trận nhưng màk đã nhận dc tín hiệu của ông quản gia và bọn đàn em ngăn cản nên gui cũng nhin.

Ông quản gia cúi xún:

-vâng ạ!!

Rồi ông quắc gui lên và nói:

-đây là guigui là người sẽ hầu hạ cho thiếu gia và sẽ giúp đỡ thiếu gia ở trường ạ!!

Gui bắt ngờ nhìn ông mình. Wangzi nhìn gui:

-con bé này à!!

Wangzi nhìn chăm chăm gui. Như nhớ đến 1 cái j đó trong wá khứ.

-ok!!

Rồi wangzi bỏ đi.

Wangzi vừa quay lưng bỏ đi thỳ.....

-wangzi!! Wangzi!!

Rồi 1 cô gái xinh đẹp ăn mặc rất hợp mốt [xiao xun đối thủ của guigui đấy! !]

Ông quản gia cúi chào:

-chào tiểu thư xiao xun!!

Wangzi quay sang lạnh lùng:

-cô làm gì đi theo tôi từ bên mĩ về tới đây thế??

-anh có biết người ta nhớ anh k?

wangzi lạnh lùng bỏ đi và nói:

-quản gia tiễn khách.

Quản gia bước đến bên xun và nói:

-mời tiểu thư về cho thiếu gia nghỉ ngơi ạ!!

Xun nhan mat:

-anh à!!

Gui nhìn xun cười khúc khích. Xun nghe được và quay sang liếc gui một cái rồi bỏ về.

Tối đó.....

Gui giận dữ ông và bỏ về phòng sớm k ăn cơm như mọi ngày. Ông quản gia bước vào phòng, ngồi kế gui và nói:

-con giận ông à??

Gui im lặng.

-con đừng con nít thế chứ ta mún con làm hậu cận cho thiếu gia là cũng chỉ mún tốt cho con thui.

Gui bật dậy:

-tốt như thế nào chứ!!

-rồi con sẽ hiểu. con ngủ đi.

Rồi ông đứng lên và bước ra khỏi phòng.

Phòng wangzi:

Wangzi nằm trần trọc mãi vẫn k ngủ được vì cứ nghĩ đến guigui.

Wangzi nghĩ: “chả lẽ là con bé đó thật sao??”

“rột rột” cái bụng của anh kiu inh ỏi [đói đấy màk] rồi anh ngồi bật dậy:

-qên mất chưa ăn gì!!

Rồi anh liền ra khỏi phòng và đi xuống.

Lúc này ở dưới bếp đang có một con chuột í lộn con người đang ngồi ăn rột rột tô cơm trộn [guigui chứ ai] đang ăn ngon lành bỗng nghe tiếng lạch cạch đi đến và thấy một cái bóng.

Guigui chớp lấy cái chảo và canh ở ngay cửa. đúng lúc đó wangzi bước vào, gui la lên 1 cái:

-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Làm wangzi hết hồn và quay sang, ngay lúc đó thỳ gui cũng trượt vô chuối và té cái rằm dè lên wangzi và hai người đã hun nhau.

Gui hết hồn lật đật đứng dậy và nói:

-xloi thieu gia xloi thieu gia.

Wangzi đỏ hết cả mặt và ấp úng:

-Ơ....Ờ....

Rồi bỏ đi một mạch thật nhanh. Tim của cả 2 đều đập rộn rã. đêm hôm đó cả 2 đều k tài nào ngủ dc.

>>>> hết chap 2 rồi!!

p/s: tớ sr vì phần giới thiệu wên nói sau khi wangzi đi thỳ guigui đã mất trí nên k còn nhớ wangzi và guigui thỳ máu sẽ xỉu

2. Chương 2

Chap 3:

sáng.....

Gui thức dậy từ sớm, chuẩn bị đồ ăn sáng thật ngon coi như là để xloi vụ hum wa đã lỡ dè và kiss wangzi. Mọi thứ chuẩn bị đâu đó sẵn sàng rồi màk wangzi vẫn chưa thức.

7h kém 10.....

Wangzi mới từ từ mò xuống nhà. Gui cười vẻ thân thiện và noi:

-chào thúu gia. Mời thúu gia ăn sáng!!

Anh không nói gì lạnh lùng bỏ đi ra khỏi nhà phóng xe đi như bay đi.

Gui đứng người. rồi nhìn đồng hồ đã 7h đúng:

-chết!! trễ h rồi!! tại mi thằng thúu gia chết tiệt!!

Gui phóng vội ra khỏi nhà và chạy một mạch đến trường vs vận tốc chóng mặt.

5' sau đã có mặt tại cổng trường. vừa tới cổng trường thỳ đã thấy yatou-người bạn thân của mình đứng đợi bên ngoài.

Yatou hốt hoảng:

-hnai cậu đi trễ thế!! Nhanh nhanh sắp đóng cửa rồi!!

-tại thằng thiếu gia chít tiệt!! mau vào thôi.

Cả 2 cùng chạy một mạch vào lớp. đúng lúc đó thỳ chuông vừa reng lên vào học.

Cô chủ nhiệm bước vào. Cô đặt chồng sách lên bàn và đứng ra giữa lớp:

-hnai!! Lớp chúng ta sẽ có thêm 1 hs mới!! đây là 1 người rất đặc biệt!!

Gui nghe đến đó giật bắn cả mình. “chả lẽ là hần?? hi vọng không phải hần”.

Cả lớp nhón nháo lên:

-ai vậy cô??

-boy or girl??

Cô nói:

-mời em vào!!

Người bước vào không ai khác chính là wangzi.

Anh vừa bước vào tụi girl trong lớp đứa nào cũng té xỉu say đắm mê mẩn nhìn không chớp mắt.

-thiên sứ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-amen!! Có phải chúa đã thương con!!

-đẹp trai wá!!!!!!!!!!

Chỉ có riêng ở 1 góc là không có phản ứng. đó chính là gui. Gui đang đập đầu vào bàn liên tục:

-sao ông gét con hả ông trời!!

Yatou thấy thế way wa hỏi:

-cậu làm sao vậy?? anh ta đẹp trai wá!!

-không có gì!! Cậu vừa nói gì?? Hần đẹp trai àk??

-đúng đó cậu k thấy àk?? Đẹp lạnh lùng như thiên sứ!!

Gui nhìn yatou rồi lại đập đầu. cô nói:

-đây là wangzi thiếu gia nhà họ khâu!! Thiếu gia sẽ là học sinh mới của lớp chúng ta.

Cả đám con gái nhìn ngây ngất say mê.

-em xuống bàn chót đó ngồi sau bạn guigui nhé!!

Gui bật dậy. “hnai xiu thế hả trời????????”

Wangzi bước xuống, lúc đi ngang wa gui anh đã nói:

-cô khỏe hi vọng!!

3 tiết học trôi wa đối w gui như là 3 tháng. Dài đằng đằng. gui thường xuyên bắt gặp ánh mắt lạnh lùng wangzi nhìn.

“reng...reng...” tiếng chuông ra về vang lên. Gui như được giải thoát.

Gui chạy một mạch về mà không đợi yatou như thường ngày.

Tối.....

Gui đang làm bài thì chiếc bộ đàm vang lên [bộ đàm để thúu gia gọi osin í màk]:

-mang nước lạnh tới phòng tôi!! 5’

Gui nhăn mặt lè lưỡi vào cái bộ đàm. Vội đứng dậy chạy xuống gót đây 1 ly nước và đem lên phòng.

Gui vừa mở cửa phòng ra thì hốt hoảng la lên:

-aaaaaaaaaaaa!!

Trước mặt gui là cảnh wangzi đang mặc quần. gui lấy hai tay ôm mặt và làm rớt ly nước một cái “ xoảng”
.....

>>> hết chap 3!!

chap 4

“xoảng” 1 cái, chiếc ly thủy tinh rơi xuống, gui hốt hoảng cúi xuống nhặt mảnh vỡ của cái ly không may thì bị cắt trúng và chảy máu.

Wangzi vội vã chạy đến đỡ gui [thế ra vẫn còn nhớ nhược điểm của gui]. Gui thấy máu liền ngất xỉu.

-gui!! Gui!!

Wangzi vội đỡ gui lên giường của mình nằm.

Đúng lúc đó thì ông quản gia vì nghe tiếng vỡ và tiếng la của gui nên đã chạy lên và đứng trước cửa phòng wangzi:

-thúy gia có sao không ạ??

Wangzi đáp:

-không!! Ông đi nghỉ đi!

-vâng!!

Wangzi nhìn gui rồi hỏi:

-à khoan!! Gui có phải cháu gái ông không??

-vâng đúng ạ!!

-ông lui đi!!

Rồi ông quản gia lui ra.

Wangzi nhìn vào gương mặt xinh đẹp của gui khi đang ngủ của gui và nghĩ: “bé con ngày xưa đây sao?? Lớn nhanh thế??” [chứ chả lẽ người ta nhỏ xíu hoài àk]

Wangzi nhìn gui không chớp mắt và từ từ cúi xuống, nhắm mắt lại và tính hôn gui 1 cái thì gui vừa lúc tỉnh dậy. gui mở tròn mắt nhìn gương mặt wangzi đang từ từ tiến đến. tim

-aaaaaaaaaaaaaaaa!! Wangzi.

Tiếng la thất thanh vang lên khiến wangzi vội vã ngồi bật dậy nhìn ra cửa thì ra là xiao xun [hừ đồ phá đám]

Gui vội nhắm mắt lại như mình chưa biết gì [giả ngây ngô vô tội i]. xiao xun tức tối xách guốc chạy đến chỗ gui nhưng đã bị wangzi ngăn cản.

-sao cô tự tiện xông vào phòng tôi!! Cô có chút quyền riêng tư không hả??

-nhưng e là vợ sắp cưới của anh!! E có quyền!

-cô không có quyền!!

Xiao xun chỉ vào gui:

-con bé đó là ai??

-là ai thì không liên quan đến cô!! Ra khỏi phòng tôi!!

-anh dám đuổi em à??

Xiao xun tức điên lên. Cô dậm chân 1 cái mạnh và bỏ đi.

Wangzi vừa quay sang gui thỳ thấy gui đang từ từ bước xuống giường.

-cô đi đâu đấy??

Gui giật mình đứng dậy:

-đi ra chứ đi đâu!!

Wangzi đỏ mặt:

-cô đừng hủi lắm tôi k có ý gì đâu!!

Gui cũng đỏ mặt:

-ai nghĩ gì đâu

Rồi chạy ra khỏi phòng và chạy về phòng.

Gui ngồi trên giường “sao tim mình đập mạnh thế này?? Lúc đó trông hấn thật”

-aaaaaaa!! Không được suy nghĩ nữa!! không có đâu!! Ngủ thôi!!

Rồi gui trùm mền lại và ngủ đi.

Phòng wangzi.....

“con nhóc ấy sao thế nhỉ?? Chã lẽ lại không nhớ mình?? Nhất định phải làm cho nhóc nhớ lại”

Rồi wangzi cũng ngả lưng và ngủ.

>>> hết chap 4 rồi!!

3. Chương 3

chap 5:

Hum nai wangzi thay đổi hẳn cách cư xử đối w gui. Sáng hnai wangzi không dậy trễ mà còn ngồi vào bàn ăn hết thức ăn gui đã chuẩn bị ình. Không những thế wangzi còn cười 1 cái khiến người hầu trong nhà đề phải mê mẩn wên cả công việc.

Trường.....

“reng.....reng...” chuông báo vào học vang lên, tụi con gái không mún cũng phải rời xa wangzi để về chỗ học.

Đến lúc này thỳ gui mới có thể an phận ngồi vào chỗ của mình mà k bị chiếm nữa.

Cô bước vào và nói:

-hum nai lớp chúng ta lại có thêm 1 hs mới nữa. đó chính là tiểu thư xiao xun.

Cả wangzi và gui đều bắt ngờ nhìn lên w 2 con mắt trắng trợn.

Từ phía cửa, xiao xun bước vào w nụ cười mê hồn các boy trong lớp khiến ai cũng xẹt máu mũi.

-2!! Chào các bạn!! mình là tiểu thư xiao xun!! Xiao xun đây!! chắc các bạn biết mình mà đúng không?? [tự tin wá má] wangzi là chồng tương lai của mình đây!!

Cả đám con trai lẫn đám con gái đều tan tành giấc mộng lấy ck/zk hotboy/hotgirl. Gui vẽ mặt hơi bùn 1 tí và quay mặt ra ngoài cửa sổ. wangzi nhìn theo.

Xiao xun nói:

-e ngồi kế wangzi nhé cô!

Không đợi cô đồng ý xiao xun đã chạy đến sau yatou, kể bên wangzi và ngồi xuống.

-ck iu à!! Từ nay chúng ta cùng học nhé!! [ai ck chị 2]

Wangzi liếc xiao 1 cái rồi rút tay ra và nhìn theo gui. Xiao xun nhăn mặt chu mỏ [địu ớn] rồi ôm tay wangzi típ.

-ck àk!!

-cô bỏ tay tôi ra!! Tôi vs cô không có wan hệ gì hết!!

“reng...reng...” tiếng chuông ra về vang lên. Gui không nói gì lật đật ra khỏi lớp. còn wangzi thì tính rượt theo nhưng bị xiao nắm tay lại:

-chúng ta là z/ck thỳ phải đi chung chứ!!

-cô bỏ tay ra!!

Rồi wangzi chạy theo gui.

-wangzi wangzi!!

Và xiao cũng chạy theo.

Wangzi nắm tay của gui kéo lại và nói:

-đợi tui chờ cô về!!

-anh lo cho cô zk sắp cưới của anh đi kìa!!

-wangzi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Xiao chạy 1 mạch đến.

-thỳ ra anh bỏ em là vì con nhỏ này àk??

Xiao trừng trừng nhìn wangzi và giơ tay lên tính tát wangzi một cái nhưng không nỡ nên đã quay qua và tát gui một cái thật mạnh và thật đau [tội nghiệp gui wé] khiến ai cũng bất ngờ. gui ôm mặt bất ngờ. từ nhỏ tới h gui chưa bao h bị tát như thế. Mặt gui bắt đầu rưng rưng và chạy đi. wangzi gọi theo:

-gui!! Gui!!

Xiao nắm tay wangzi:

-nó đi rồi kệ nó đi!!

Wangzi giựt phắt tay ra:

-cô biến khỏi mắt tôi đi!!

Rồi wangzi rượt theo gui. Còn xiao thì đứng đó thở hổn hển vì tức. mọi người đều nhìn và xì xầm.

Wangzi chạy khắp cả trường kiểm đều không thấy gui đâu cả. “con nhóc này có thể đi đâu chứ??”-wangzi nghĩ.

>>> hết chap 5 rùi!!

chap 6:

wangzi kiểm khắp trường cũng không thấy bóng dáng gui ở đâu cả. xiao chạy đến nắm tay wangzi:

-anh đừng tìm nữa nó k hông xứng đáng w anh đâu!! E mới là người có thể mang h/p đến cho anh!

Wangzi tức lên:

-tại cô màk gui mới bỏ đi!! cô không thể mang h/p đến cho tui!! Cô biến khỏi mắt tui đi!!

Rồi wangzi lấy xe và chạy ra khỏi trường mặc cho xiao đứng đó kêu gào. [đáng ai kiu tát gui].

Wangzi vừa lái xe vừa suy nghĩ “con nhóc ấy có thể đi đâu??” chợt anh nghĩ đến 1 nơi và chạy xe đến đó.

Ngọc đòi phía sau nhà wangzi.....

Gui ngồi tựa vào gốc cây khóc thút thít. Gui nghĩ: “cái tên đáng ghét!! Từ đó h ta chưa bao h bị đánh!! Thế mà vì hấn ta bị đánh!! Đáng ghét!!”

-nè!! Lau đi!!

Một bàn tay đưa 1 chiếc khăn mùi xoa ra cho gui. Gui cầm lấy:

-cảm ơn!!

Và lau nước mắt. rồi chợt giật mình nhìn lên [ngây thơ ghê ai cho gì cũng lấy] thì ra là wangzi. Gui giận dỗi vứt cái khăn rồi đứng dậy bỏ đi. nhưng wangzi đã kịp nắm tay của gui, kéo lại ôm chặt vào lòng. Gui không hề chống cự mà ngược lại còn giữ yên [khoái rầu] tim gui đập nhanh, mặt đỏ ửng. wangzi siết chặt hơn và nói:

-lâu lắm rồi anh mới được ôm nhóc con như thế!! Anh nhớ nhóc con lắm!!

Đến lúc này gui mới đẩy wangzi ra và nói:

-nhóc con gì của anh!! Tui w anh làm gì wen biết nhau!!

Wangzi ngạc nhiên:

-e nói gì thế?? E là gui là cháu quản gia là nhóc con của anh!

__phải tui là gui là cháu quản gia nhưng không phải là nhóc con gì của anh hết!! đừng có thấy tui dễ thương mà bắt vàng làm họ!! [tự tin dư thừa

Rồi gui chạy đi. wangzi rất ngạc nhiên. “tại sao nhóc con lại như thế?? Sao không nhận mình??”

Rồi wangzi cũng về nhà.

Vừa bước vào nhà đã nghe quản gia nói:

-thiếu gia về trễ thế?? Lão gia đang đợi thiếu gia trên thư phòng ạ!!

Wangzi gạt đầu và bước lên thư phòng. Vừa mở cửa ra thì wangzi đã thấy sắc mặt hầm hầm của ba mình.

-ba về khi nào thế??

Ông quay sang và chỉ thẳng vào mặt wangzi:

-mày có con coi tao là ba không hả?? mày chỉ vì 1 con bé vui chơi wa đường mà dám làm cho tiểu thư xiao xun khóc lóc!! Mày có biết mày có phước đức ba đời mới có thể có cuộc hôn nhân này không hả??

Wangzi lấy lại bình tĩnh:

-thứ 1: con không hề yêu cô ta. Thứ 2: gui là người con iu thật sự không phải wa đường như ba nói. Thứ 3: nếu con không coi ba là ba thì con đã không sống trong căn nhà này.

-vì mày mà mém tí tao mất 1 bản hợp đồng quan trọng. tao mà còn biết mày wa lại w con nhỏ kia thì mày biết.

Rồi ông bỏ đi. trước khi đi ông còn nói:

-kể từ ngày hôm nay tiểu thư xiao xun sẽ đến đây sống.

Wangzi tức giận nắm chặt nắm đấm lại rồi giáng xuống bàn làm việc một cú thật mạnh khiến mọi thứ đều rơi xuống.

Tối do.....

Wangzi gọi ông quản gia và nói:

-gui có phải là con nhóc ngày xưa tôi thường chơi chung không??

-vâng đúng ạ!

Wangzi hơi thắc mắc:

-thế sao lại.....

Ông quản gia như biết được mọi chuyện liền nói:

-khi thiếu gia đi!! cũng ngay ngày hôm đó gui đã chạy đi kiếm thiếu gia và bị xe đụng. sau đó thỳ bị mất trí nhớ hoàn toàn về thiếu gia. Ngoài ra thì vẫn nhớ dc hết. bác sĩ bảo gui bị mất đi phần kí ức quan trọng nhất.

Wangzi hoàn toàn bất ngờ. “không ngờ sau khi mình đi nhóc con lại xảy ra nhiều chuyện như thế!!”

-ông lui đi.

Quản gia vừa lui ra, wangzi đứng dậy và bước ra ban công. “làm cách nào để nhóc con có thể nhớ ra mình đây chứ??” đang suy nghĩ mien man thì wangzi thấy bóng của 1 người con gái đang ngồi cạnh hồ. thì ra đó là gui. Wangzi cười thầm rồi bước xuống đó.

Hết chap 6

4. Chương 4

chap 7

Cạnh hồ.....

Gui ngồi đó bứt cổ và trề môi nói:

-tên đáng ghét!! Dám gọi mình là nhóc con!! Ai thêm làm nhóc con của hần chứ!! Gét get!! Đã vậy còn khiến mình bị đánh nữa!! đáng ghét!!

-đáng ghét thế cơ àk??

Một giọng nói vang lên bên cạnh. Gui giật mình quay qua đó là wangzi. Gui liếc một cái rồi đứng dậy nhưng đã bị wangzi nắm chặt tay kéo xuống:

-ngồi xuống đã. Anh mún nói chuyện w e!!

-à anh e w anh.

-cho anh hỏi. có phải e bị mất trí nhớ đúng không??

Gui ngạc nhiên:

-sao anh biết!! phải tui bị mất trí nhớ về 1 người nào đó mà ông không cho tui biết!!

-thế e có mún gặp và nhớ lại người đó không??

-tức nhiên!!

Rồi cả 2 im lặng. gui quay sang hỏi:

-tại sao hỏi trưà anh lại biết chỗ tui trốn??

Wangzi mỉm cười:

-hồi trước có 1 con nhóc cũng thường hay ra đó ngồi khóc. Anh iu con nhóc đó lắm!! mà nó đâu có biết!!

-thế ra anh đã biết iu ngay từ nhỏ àk??

Gui cười nham hiểm. wangzi không tl màk cười trừ. Tối đó, 2 người nc w nhau gần cả đêm. Và cũng kể từ đó 2 người trở nên thân thiết hơn.

Sáng.....

Trời vừa mới sáng, quán gia vừa mới dậy thì đã nghe tiếng bóp kèn xe inh ỏi. ông vội chạy ra mở cửa. là xiao xun.

-lão gia của ông mời tôi đến đây ở chung w thiếu gia để sau này dễ sống chung w nhau. Thiếu gia đâu??

-thiếu gia vẫn còn ngủ ạ!!

-Ông xách đồ lên phòng, dọn sạch sẽ phòng và phải có mùi hoa hồng cho tôi!! Ok!! Tôi sẽ đi kêu wangzi. [láo lếu]

Rồi xiao búng tay 1 cái, mấy chục tên người hầu bước vào mỗi thằng khiêng cả chục cái vali to đùng. [khoe của đêý mắk]. Còn cô thỳ chạy một mạch lên phòng wangzi. Vừa mở cửa bước vào thì xiao thấy wangzi đang nằm ngủ w gương mặt rất baby. Xiao từ từ tiến đến và ngồi xuống bên cạnh giường nhìn wangzi ngủ. rồi từ từ xiao đưa sát mặt mình vào cạnh tay của wangzi và nằm lên đó . “cạch”

-thiếu gia dậy thôi!!

Gui vừa mở cửa thỳ bắt ngờ w cảnh tượng đó. Gui bùn bã và nói:

-xloi đã làm phiền.

Xiao ngồi bật dậy nhìn gui và trợn to mắt rồi bước ra:

-à!! Thỳ ra là mày!! Thỳ ra mày là người hầu ở đây à??

Gui không nói gì. Xiao nhìn từ trên xuống dưới:

-người hầu mà bày đặt đòi wen thiếu gia. Nói trước wangzi chỉ vui wa đường w mày thôi. đừng có mơ!!

Gui bắt đầu rưng rưng:

-xloi đã làm phiền!! nếu thiếu gia dậy làm phiền tiểu thư mời thiếu gia xuống dùng bữa.

-khoan!!

Xiao khoanh tay lại mặt gian xảo:

-đâu đi nhanh thế được!! lần trước mày làm tao què trước mặt cả trường!! tao chưa tính sổ w mày. Mày biết tao là ai. Là tiểu thư xiao xun đấy. tao mún cái j cũng phải có.

Gui im lặng. [tội nghiệp wá] xiao xun giơ tay lên tính tát cho gui 1 cái nhưng đã bị wangzi nắm tay lại và nói:

-cầm cô động vào người con gái của tôi!!

Rồi gui bỏ chạy. xiao xun rút tay ra và gian xảo nói:

-anh nên nhớ. Gia đình anh đang trông chờ vào gia đình tôi đấy.

Rồi thay đổi sắc mặt:

-xuống ăn sáng thôi ck.

Rồi xiao kéo wangzi đi mặc cho wangzi rất gét nhưng không thể nào chống cự dc.[hux. Wanggui tội wá]

Ngồi vào bàn, xiao giả vờ hiền lành gấp 1 miếng đồ ăn:

-a!! ck há miệng ra nào!!

Wangzi không nói gì. Anh nhìn gui, thấy gui rất bùn. Xiao cũng đủ thông minh để biết. xiao búng tay gọi quán gia.

-tôi mún có 1 người hầu riêng.

-vâng ạ!! Thế tiểu thư chọn ai ạ!!

Xiao chỉ vào gui:

-tôi chọn cô ta!!

-nhưng....đó là người hầu riêng của thiếu gia ạ!!

Xiao nhìn wangzi w ánh mắt đáng iu. Wangzi không thể làm gì hơn được. wangzi chỉ nói:

-tùy cô!

Rồi bỏ đi. gui nhìn theo mà hoàn toàn bất ngờ. còn xiao thì cười thầm trong bụng “mày sẽ chết con ạ!”

>>> hết rồi phù!! Chờ chap 8 nhé!!

5. Chương 5

chap 8:

Gui đang lau dọn phòng thì chiếc máy bộ đàm vang lên: “đem nước lạnh lên cho tôi!!”. Đó là tiếng của xiao xun. Gui phải bỏ hết công việc của mình và đi lấy ly nước đem lên phòng cho xiao xun.

-ô!! tôi nhầm!! nước nóng cơ!! Phiền cô!! [ác ôn]

Gui đành phải đi lấy ly nước nóng đem lên cho xiao xun. Xiao xun vừa uống vào thì liền phun ra và quăng cái ly xuống 1 cái xoảng:

-mún giết tao à!! Nước nóng thế đưa tao uống!!

Gui ấp úng:

-nhưng...nhưng...

-còn nói nhưng nhị gì nữa!! mún tao đuổi cổ mày không?? Biến mau.

Gui bắt đầu khóc . Gui chạy ra khỏi phòng. Vừa ra khỏi phòng thì gặp wangzi:

-gui!! E sao thế??

Gui lau nước mắt:

-tôi k cần anh wan tâm!! Tôi chỉ là con người ở trong nhà thôi!!

-wangziiiiiiiiii!!!!

Tiếng xiao xun vọng ra từ phía sau. Rồi gui vung tay wangzi ra và bỏ chạy. xiao xun bước đến và nói:

-ck đến tìm zk có j hok?? Nhớ zk hả??

Wangzi liếc xiao xun một cái rồi bỏ đi. xiao xun khoanh tay cười gian xảo: “anh cứ lạnh lùng w tôi thế đi!! tôi sẽ khiến cho người anh iu phải chết!!”

Hôm sau.....

Cả buổi tối và cả bữa sáng gui đều có tránh mặt wangzi không nói w wangzi một tiếng nào cả. và cả buổi sáng wangzi cũng không thèm đoái hoài j đến lời nói nào của xiao xun cả. điều đó khiến xiao tức điên lên.

Vào trường, wangzi vừa thấy gui thì lập tức chạy đến nắm tay gui:

-gui!! Hôm nay sao e tránh mặt a thế??

Gui không nói gì hết. cố gắng bỏ tay mình ra khỏi tay wangzi. xiao xun bước đến và nói nhỏ nhẹ nhưng vẫn cố lớn tiếng để ọi người nghe:

-này!! Gui!! Thiếu gia kêu sao không trả lời hả?? thân phân là một người ở trong nhà mà thiếu gia kêu lại tỏ thái độ như thế àk??

Mọi người trong trường có mặt lúc đó đều nhìn gui chăm chăm và xì xầm:

-trời!! không ngờ con nhỏ đó lại là người ở à!!

-mới biết lun đó.

Xiao xun cười mãn nguyện . wangzi mặt hầm hầm nói:

-đủ rồi! người ở thì sao chứ?? Không có quyền như mọi người àk??

Thân phận người ở là điều bấy lâu nay gui đang giữ để không bị bạn bè chọc ghẹo. thế mà hôm nay lại bị moi ra giữa sân trường như thế. Gui vùng tay mạnh và vùng chạy. wangzi tính đuổi theo thì xiao xun nói:

-anh là ck tôi đấy!! chạy theo con nhỏ người hầu sẽ gây scandal cho báo chí đấy!!

Rồi thay đổi hẳn vẽ mặt gian xảo thành vẽ mặt thiên thần:

-đi thôi ck iu!!

Gui chạy ra phía sau trường, ngồi ở đó 1 mình. Có lẽ nơi đó an toàn nhất vs gui lúc này vì nơi này không có ai đến. gui khóc: “tại sao chứ ông trời??? tại sao ông không cho con iu ai mà đi iu ngay cái tên đó!! 1 con người đáng ghét như hẳn!! nếu ông mún con iu sao ông không cho con h/p mà lại bắt con chịu khổ thế này?? Hả ông trời??”

-gui àk!!

Một giọng nói ngọt ngào vang lên. Gui quay sang thì đó chính là yatou. Người bạn thân của mình.

-cậu đừng khóc nữa!!

Gui ôm chặt lấy yatou mà khóc tiếp. có lẽ đây chính là người có thể để cho gui khóc bây giờ. Yatou cũng ngồi yên để cho bạn mình khóc.

Sau một hồi khóc mệt mỏi, gui mới nói:

-tớ đã quyết định rồi!!

Yatou thắc mắc:

-cậu quyết định gì?? Cậu đừng làm chuyện dại dột nghen!!

-không!! Tớ sẽ không làm chuyện dại dột!! tớ sẽ chuyển ra ngoài sống!! tớ không mún nhìn thấy cả hẳn lẫn cô ta!! Tớ chịu đủ rầu!!

Yatou không nói gì. Gui ngồi dậy:

-tớ đi đây!! Tớ không thể khóc mãi!!

-gui!! Cậu đi thật à??

-thật!! xin cho tớ nghỉ hôm nay nhé!! Bye cậu!

Rồi gui vội chạy đi. Tối hôm đó, gui nói w ông.

-không được!! ông không cho con đi!!

Gui nũng nịu:

-ông!! Ông mún tốt cho con hay mún xấu cho con??

-ông mún tốt cho con là không mún con đi!!

-nhưng....con không mún phải đối mặt w hẳn và cô ta!!

Ông không nói gì hết. gui cười:

-thế là ông đồng ý rồi nhé!! Ông hứa là không được nói w hẳn ta là con dọn đi nghen!! Tối nay con sẽ đi!! con sẽ ở nhà bạn ông đừng lo!! Bye ông!!

Vì không muốn ông lo gui đành nói dối. Rồi gui chạy đi. tối đó, gui dọn hết đồ đạc. có lẽ gui rất vui w quyết định này.

Hết chap 7

6. Chương 6

chap 9:

Sau khi gui dọn đồ xong, gui lật đật bước ra khỏi phòng.

-tạm biệt mi ghen!! Ta đi đây!!

Gui khóa căn phòng đã ở cách đây 10 năm lại và bước về phía cầu thang. Bên kia cầu thang, là phòng wangzi. Gui đứng nhìn một tí rồi nói:

-tạm biệt nhé thiếu gia!! Từ đây tui sẽ không xuất hiện trước mặt anh nữa đâu! Chúc anh hạnh phúc w tiểu thư xiao xun!!

Rồi gui bừa bãi kéo vali đi xuống và ra khỏi căn nhà mà đã gắn bó từ nhỏ đến h.

9h.....

Gui kéo lê chiếc vali trên phố. Lần đầu tiên gui mới ra phố một mình. Mọi thứ đều xa lạ. hàng ngàn người nườm nượp bước wa, gui bừa bãi ngồi xuống băng ghế đá bên đường. “rồi mình sẽ đi đâu by h?? haiz!!”

-cô e xinh đi đâu 1 mình thế này??

-đi w bọn anh không??

Gui ngược lên nhìn, là một bọn lưu manh khoảng năm sáu tên. Gui hoảng sợ:

-tui không có wen mấy anh!! Mấy anh đi đi!!

-không wen thì sẽ wen thôi!! Đi w bọn anh!! Vui lắm!!

Bọn chúng ra sức kéo tay gui. Gui giựt tay lại và tát cho tên đầu đàn một bạt tay. Hấn tức tối:

-mày dám!!

Gui hoảng sợ co người lại nhắm mắt và la lên:

-wangziiiiiiiiiiiiiiiii!

“bốp” một cái rồi lại “bình” [tiếng động đa dạng ghê]. Gui nghe tiếng động nhưng vẫn thấy mình bình an vô sự nên quay qua. Trước mắt gui không phải là người mà gui mong muốn, mà đó là một anh chàng khác, cực kì giỏi võ. Chỉ bằng vài đường đá và vài cú đấm anh ta đã khiến cho bọn lưu manh mỗi đứa một nơi.

-còn không mau biến đi!!

Anh ta nói to. Cả đám lưu manh đều chạy hết. rồi anh qua sang nói w gui:

-cô không sao chứ??

-cám ơn anh!! Tôi không sao.

Anh ta nhìn tay gui:

-tay cô chảy máu kìa. Chắc do quẹt trúng đâu rùi!!

Gui nhìn tay mình rồi ngất xỉu [sợ máu ấy mà]. Anh ta vội vàng chạy đến đỡ gui.

-cô ơi!! Cô không sao chứ??

Ngay lúc đó thì một chiếc xe limo cũng vừa chờ tới. một người đàn ông mặc vest đen bước ra:

-thiếu gia!! Cậu đi đâu thế?? Cô gái này là ai??

Anh bế gui lên và nói:

-cô ấy ngất xỉu!! Mau đưa cô ấy về nhà!!

Anh bế gui lên xe và đưa về nhà mình. Đó là một tòa lâu đài to và dài kinh khủng. có thể to hơn cả nhà của wangzi nữa. anh đặt gui lên giường và nhìn gui ngủ. “cô ta xinh thật!! người hay thiên thần thế??” [thích gui rầu !! gui sướng thiệt nằm trên giường của cả 2 thiếu gia]. Bỗng điện thoại anh reo lên.

-alô

-.....

-rồi tôi đến ngay.

Rồi anh nhìn gui lần cúi khẽ mỉm cười một nụ cười rất hút hồn và bước ra khỏi phòng.

Gui khẽ chớp chớp mắt. và ngồi dậy:

-đây là đâu??

-tiểu thư đã tỉnh rồi ạ??

Gui giật mình quay qua thì thấy một cô người hầu đang đứng ngay cửa cúi chào mình.

-cô là ai?? Tui đang ở đâu??

-thưa tiểu thư đang ở nhà học viêm ạ!! Thiếu gia đã đưa tiểu thư về??

-ai?? Tui không wen!!

Gui bước xuống giường và kéo vali. Cô người hầu vội chạy đến:

-tiểu thư đi đâu đấy ạ?? Thiếu gia đã dặn không cho tiểu thư đi đâu hết!!

-nhưng tôi không quen thiếu gia nhà cô!! Tôi phải đi.

Cô người hầu cản gui lại.

-xin tiểu thư hãy ở lại. nếu tiểu thư đi thì tôi sẽ mất việc ạ!!

-cô...cô...

-cô làm gì thế??

Cánh cửa mở ra và anh ta bước vào. Cô người hầu vội buông gui ra:

-thưa thiếu gia cô ấy đòi đi ạ!!

-cô lui đi!!

Cô người hầu lui ra. Gui nhìn anh ta. Anh ta rất dễ thương gương mặt ấm áp không lạnh lùng như wangzi.

-là anh!!

-phải là tôi. Cô không sao chứ??

-sao tôi lại ở nhà anh?? Anh đã làm gì tôi?? Anh là ai?? Nói mau không tôi báo cảnh sát à??

Gui thử sờ điện thoại trong tay. Anh phải phì cười.

-cô bị ngất xỉu nên tôi mới đưa cô về!!

Gui nhớ lại.

-thế anh là ai??

-tôi là

>>> chap sau tớ sẽ giới thiệu anh chàng này cho các bạn lun!! Anh ta w gui sẽ ntn?? Còn wangzi có đi tìm gui không??

chap 10 nèk:

-tôi là aaron!! Thiếu gia nhà họ viêm!!

-anh...anh là thiếu gia nhà họ viêm???

Aaron gật đầu.

-tôi phải đi!! cảm ơn anh!!

-khoan!! Cô đối xử w ân nhân mình thế àk??

-chứ anh muốn gì??

Aaron nhìn gui. Gui vội che người lại:

-anh nhìn gì thế??

Aaron lẩn nữa lại phì cười.

-cô ngốc!! núm tôi muốn làm gì cô thì đã làm từ lâu rồi!! có cần đợi đến bây giờ không??

-thế anh muốn gì??

-có phải cô bỏ nhà đi không??

-anh hỏi làm gì??

-nhìn cô là biết rồi!!

Gui không nói gì. Aaron nói típ:

-hiện h cô bỏ nhà đi thì tức là không có nơi để ở tui muốn cô ở lại đây!!

-tại sao tui lại ở đây??? Tui w anh có gì đâu??

-thế bây giờ cô có chỗ đi không??

-Ơ....

-nhưng anh đã giúp tôi!! Tôi không muốn anh giúp tôi nữa!! mà tại sao anh lại muốn tôi ở đây??

-cô biết làm gì??

Thực ra là aaron đã có cảm tình w gui ngay từ cái nhìn đầu tiên khi gui ngủ . gui không nói gì. Aaron nói típ:

-nếu cô không muốn ở đây!! Thì tôi có 1 chỗ tốt cho cô!!

-ở đâu thế??

-đi theo tôi.

Aaron chở gui đến một tòa nhà nhỏ nhưng rất xinh.

-woa!! Xinh wá!!

-đây là nhà của gia đình tôi! Không ai ở!! Tôi sẽ cho cô thuê!!

-anh tốt wá!! Vừa cứu tôi mà vừa cho tôi thuê nhà nữa!!

Aaron cười. gui chột suy nghĩ rồi nói:

-nhưng....tôi không đủ tiền để thuê cả căn nhà này!!

-thế thì cô thuê 1 căn phòng!!

Gui cười rồi bước vào nhà. Bên trong căn nhà là một không gian cổ điển của châu âu rất đẹp. cổ kính và ấm áp. Aaron dẫn gui lên phòng, chỉ cách sử dụng mọi thứ.

-khuya rồi. cô nghỉ đi!! tôi về đây!!

Gui tạm biệt anh rồi leo lên giường ngủ thẳng cẳng.

Nhà aaron.....

Ông quản gia bước đến hỏi khi thấy aaron bước vào nhà:

-thiếu gia cho cô ta ở trong căn nhà của phu nhân àk?? Đó h thiếu gia không cho bất cứ ai vào đó mà??

-tôi cũng không biết. khi gần cô ấy tôi có cảm giác rất lạ. cứ như là phu nhân.

-vâng!! Tôi cũng có cảm giác ấy khi nhìn thấy cô ta.

Sáng.....

Wangzi vừa thức dậy thì đã có cảm giác trống trải. anh bước xuống giường và ra khỏi phòng. Cả buổi sáng không thấy gui đâu. Anh hồi hải đến tìm quản gia.

-gui đâu rồi??

-thưa thiếu gia!! Gui đã dọn đi rồi ạ??

-cái gì?? Cô ấy đi đâu chứ??

-thưa tôi không biết ạ!!

Rồi wangzi bỏ đi. “con nhóc này!! Còn bỏ nhà đi nữa chứ?? Đang ở đâu cơ chứ??” mọi chuyện wangzi nói w ông quản gia đều đã bị xiao xun nghe được. xiao xun cười gian “cuối cùng thì mày cũng chịu từ bỏ wangzi của tao!!”

Wangzi ra lệnh cho tất cả vệ sĩ trong nhà đi tìm cho bằng được gui. Vẻ mặt của wangzi rất lo lắng. càng khiến cho xiao xun tức lên. Xiao xun gọi điện cho đám vệ sĩ của mình:

-ngay bây h!! đi tìm kiếm tung tích của con nhỏ gui cho tôi!! Và nhất định phải tìm cho ra trước khi wangzi tìm thấy cô ta!! Nín được!! khử nó lun!!

-vâng thưa tiểu thư!!

Xiao xun gấp máy lại, nhìn wangzi vẻ gian xảo.

>>> hết rùi!!

7. Chương 7

aaron: là thiếu gia nhà họ viêm, cực baby 16t, thích guigui ngay từ cái nhìn đầu tiên khi gui ngủ. là 1 người tốt bụng dễ thương nụ cười ấm áp khiến mọi cô gái ngất ngây.

chap 11 đêy:

Gui chớp chớp mắt và ngồi dậy. gui vươn vai.

-hôm nay bắt đầu đi kiếm việc thôi!!

Và bước vào toilet làm vệ sinh và ra khỏi nhà.

9h sáng.....

Gui đi từ sáng sớm đến h mà vẫn chưa xin được công việc nào cả. chỗ thì không nhận học sinh chỗ thì cần ngoại ngữ và tay nghề.

-haiz!! Không ngờ kiếm việc lại khó đến thế chứ!!

Đúng lúc đó thì bỗng cái bụng gui kêu inh ỏi. lúc này gui mới sực nhớ ra cả buổi sáng mình chưa ăn gì. Gui ghé vào một nhà hàng gần đó. Vừa ngồi xuống thì người phục vụ đã bước đến:

-cô mún dung gì??

Gui nhìn vào menu và há hốc miệng. món nào giá cũng trên trời dưới đất. “món nào cũng giá cao cắt cổ mình đâu còn đủ tiền” gui vội đóng cuốn menu lại.

-anh cho tôi một tách capuccino nhé!!

-vâng!

Rồi người phục vụ bước đi. một lát sau anh quay lại. không chỉ là một tách capuccino mà còn có một cái bánh phomat. Gui thắc mắc nhìn anh:

-tôi đâu có gọi bánh?

-vâng!! Là do người bên kia gọi cho cô ạ!!

Anh phục vụ chỉ sang bàn bên kia. gui nhìn theo. Đó là aaron. Aaron mỉm cười và bước sang bàn gui:

-chào cô!! Tình cờ nhỉ!!

-chào anh!! Chiếc bánh này là sao?

-à!! Tui thấy cô đói nên gọi cho cô!

-tui không đói cảm ơn anh!!

Gui đẩy chiếc bánh sang cho aaron.

-cô đi kìm việc sáng giờ không ăn gì sao không đói!!

-sao anh biết? anh theo dõi tui??

Aaron giật mình khi biết mình lỡ miệng.

-ơ...ơ...không...

Gui đứng dậy định bỏ đi thì aaron kéo tay lại.

-khoan đã!!

Gui la lên trong wán:

-thiếu gia nhà họ viêm đang ở đây này.

Gui vừa la lên thì hàng loạt cô gái trong quán chạy đến bu xung quanh aaron. Vì aaron là con nhà giàu đẹp trai và lại quá nổi tiếng. nhân lúc đó, gui bỏ chạy. trước khi chạy thì gui còn lè lưỡi một cái chọc quê w aaron. Aaron không biết làm gì chỉ biết cười và ấy cô gái chụp ảnh xin chữ kí. [sướng wá]

Gui chạy ra khỏi quán và tong phải 1 cô gái. Gui ngược nhìn lên thì đó là yatou. Gui mừng:

-yatou?? Bạn đi đâu thế? Hum nai không học hả?

-hum nai dc nghỉ tiết cuối. à cậu không nói gì w wangzi à?? Cả ngày hôm nay cậu ấy không đi học. cả xiao xun cũng thế.

Gui bần bần.

-à! Cậu kìm dc nhà và công việc chưa?

-nhà thì tớ kìm dc rồi!! Còn công việc thì....

Yatou suy nghĩ một lát rồi nói:

-chỗ tớ làm hiện h vẫn còn thiếu một người phụ giúp!! Cậu mún làm không??

-làm công xưởng á?? Được được!!

-thế thì đi w tớ!!

Yatou dẫn gui đến công xưởng và dẫn gui vào gặp ông quản lí ở đó. Ông quản lí là một người mập, bụng phệ và đầu hói lại có râu dày đặc nhìn rất bần cưỡi. ông ngược lên nhìn gui:

-cô biết làm gì??

Gui nhanh nhẩu:

-cái gì tui cũng biết làm hết!! khiêng vác chạy vật v...v...

-tốt!! cô sẽ làm chạy vật ở đây!! Một ngày 20k!!

-rẻ thế?? Ông có thể....

Ông trừng trừng nhìn gui.

-bao nhiêu người mún có công việc này mà không được! hay cô không mún??

-được!! tôi nhận công việc này! Thế khi nào tôi đi làm??

-ngay bây h!! yatou! Cô mang cho cô ấy bộ đồng phục rồi cho cô ấy làm việc!

-vâng!

Yatou dẫn gui đi thay đồ và gui bắt đầu làm việc. cả ngày gui làm việc hết sức cực lực, hết xách thùng nước màu tới chạy đi mua đồ giúp ọi người. ngay cả giờ nghỉ cũng phải làm việc. cả hai bàn tay trắng nõn by h toàn là vết trầy xước, rướm máu. Gui nhìn hai bàn tay đau nhói mà rưng rưng [tội wá]. Yatou chạy đến:

-cậu không sao chứ?? Cậu nghỉ đi!

Hết chap 11

8. Chương 8

chap 12 nèk:

Gui tạm biệt yatou và rẽ vào đường chính. Vừa bước ra đường chính thì gui vội vã núp vào. Trước mắt gui by h là hình ảnh xiao xun đang quàng tay wangzi bước ra từ nhà hàng. Đi theo sau là ba của wangzi vs một cặp zk ck nữa. chắc có lẽ là ba mẹ của xiao xun.

Gui dựa lưng vào tường và nước mắt bắt đầu chảy ra. “anh ta vẫn khỏe!! chắc anh ta đang hạnh phúc lắm!” đợi wangzi và xiao xun lên xe rồi thì gui mới dám bước ra. Gui nhìn theo bóng chiếc xe xa dần rồi quay bước về.

Gui vừa về đến cổng thì gui đã thấy một người đang đứng trước cửa, kế bên là một chiếc xe mui trần màu đen. Gui bước đến, là aaron, anh đang đứng đó và gục lên gục xuống.

-aaron??

Gui chạy đến đẩy mạnh aaron một cái làm anh mém tí té nhào xuống. aaron quay qua và dụi mắt:

-cô về rồi đấy hả?

-anh làm gì ở đây thế?

-tui.....sáng h cô đi đâu?

-tui đi làm chứ đi đâu?

-cô làm công việc gì?

-tui làm gì anh hỏi chi?

-tui hỏi để biết cô có đủ tiền trả tiền nhà không!!

-miễn sao tui đủ trả cho anh là dc! Khuya rồi! anh về đi. tui đi ngủ. tạm biệt.

Gui mở cửa và bước vào nhà mặc cho aaron ú ớ. Aaron cười thầm “cứ mỗi khi gặp e! anh lại nói không ra lời!! ” rồi aaron lên xe và đi về.

Sáng.....

Gui dậy sớm và trở về nhà wangzi để gặp ông mình.

-con vẫn khỏe chứ??

-con khỏe! by h con đã tìm được công việc và nơi ở rồi!! hôm nay con đến để thông báo cho ông.

Ông vút đầu gui.

-con như vậy là ông an tâm rồi!! mà sao con không đi học?

-con mún tập trung vào công việc trước rồi mới đi học lại.

Gui nhìn vào đồng hồ rồi hỏi hã:

-con trễ giờ rồi! con đi nha ông!!

Nói rồi gui chạy một mạch đến công xưởng.

-gui bên đây cần thêm màu xanh!!

-gui bên này thiếu vải!!

-gui nhanh lên!! Không hỏng cả khúc vải.

Gui chạy tới chạy lui khiến hết thùng này đến thùng nọ nhưng vẫn không hề than vãn. Miệng vẫn lun tươi cười và lun có chữ vàng. Mọi thứ đều đã lọt vào mắt của ông quản lí. Ông quản lí nhìn gui vẻ hài lòng và bước vào phòng.

Sau một ngày làm việc cực lực thì gui lại trở về. vừa đến giữa đường thì một đám mặc đồ đen bước đến, đeo mắt kính đen. Gui nhìn bọn chúng và bước lui xuống. tên đầu đàn móc từ trong túi quần ra một con dao thái lan sắc bén.

-mày là gui?

Gui tái mặt:

-phải! mấy người mún gì?

-đúng nó rồi!!

Vì đường vắng lại khuya không có một bóng người. bọn chúng chạy lên nắm hai tay của gui lại. gui la toáng lên. Tên cầm dao bước đến và nói:

-mày cứ la đi. sẽ không ai cứu mày đâu.

Hắn từ từ kề dao đến gần miệng gui thì “bốp” một cú đá tung lên làm văng cây dao ra ngoài. Gui la lên:

-aaron!!

Bọn áo đen nghe đến tên aaron liền bỏ gui xuống làm gui té và bỏ chạy. aaron vội chạy đến đỡ gui.

-cô không sao chứ? cũng may là tui đi theo cô không thôi thì!!

-anh đi theo tui??

-à không! tình cờ đi ngang thôi!!

Thực ra thì sáng giờ aaron đi theo gui mà gui đâu có biết. aaron đỡ gui đứng dậy.

-a!!

-cô bị trượt chân rồi.

Aaron nói rồi bế gui lên. Gui la oai oái và đánh anh:

-thả tui xuống!!

-không!! Cô bị trượt chân rồi!!

Rồi aaron cười mỉm và bế gui về.

Còn về phía bọn áo đen.

Bọn chúng đến 1 căn biệt thự nhỏ và nói vs người chủ đang ngồi quay lưng vào.

-thưa!! Chúng tôi tính ra tay thì....

-thì sao?

-thì thiếu gia aaron xuất hiện ạ!!

Giọng của người đó vẻ ngạc nhiên:

-là nó! được rồi các người lui ra đi.

Bọn áo đen vừa lui ra thì người đó cũng vừa quay ra. Chính là xiao xun.

>>> hết chap rồi!! ủng hộ nhen!!

chap 13 đây:

Gui đã làm việc ở công xưởng gần được một tuần. mọi việc dường như đã khá quen thuộc. nhưng còn sức khỏe của gui thì càng ngày càng suy giảm.

-gui à! Đem qua đây thùng nước màu mau lên!!

-vâng!!

Gui lau mồ hôi trên trán và bắt đầu khiêng thùng nước màu đến. vừa đi được nửa đường thì mọi thứ xung quanh gui dường như đều xoay tròn. Gui ngã khụy xuống và thùng nước màu đổ ra lan cả vào đồng vải vừa dệt xong. Mọi người hét hoảng lo cho đồng vải:

-trời ơi!! Hổng hết cả đồng vải rồi!!

-con nhỏ này!! Hôm nay làm gì thế??

Yatou hối hả chạy đến đỡ gui:

-gui!! Cậu không sao chứ??

-tớ không sao! Cậu mau đi làm đi! một lát ông quản lí trừ lương nữa!!

-gui! Vào đây!

Là tiếng ông quản lí. Nãy h ông đã thấy tất cả. tiếng xì xầm vang lên:

-chết nó rồi!!

-tội nghiệp wá! Chắc bị ***** một trận rồi bị đuối wa!! Ông này nổi tiếng là mất nét keo kiệt!!

Yatou vội đỡ gui đứng dậy. gui bơ phờ cả mặt bước vào phòng ông quản lí.

-cô ngồi đi.

-cảm ơn ông!

Ông rót cho gui một ly trà.

-cô uống đi!

Gui hơi ngạc nhiên và cầm lấy. ông nói tiếp:

-cô có biết số vải đó là gần cả năm tiền lương của cô không?

Gui cúi mặt xuống và không nói gì. Ông ta nói:

-mấy ngày wa tôi đã xem cô làm việc!! cô làm việc rất chăm chỉ lại xinh đẹp. tôi sẽ bỏ wa cho cô chuyện này với điều kiện phải lấy con trai tôi.

Gui hết hồn phun hết nước đang uống ra.

-ba à? Gui đâu?

Một tiếng nói vang lên. Gui quay qua. Trước mặt gui là một người mập chằng khác gì ông quản lí, đã thế mặt còn đầy mụn. anh ta vui vẻ chạy đến chỗ gui:

-có phải đây là gui không bố?? đẹp wa!! Cho anh mi một cái nào!!

Gui quay qua cho hấn ăn một bạt tai thật mạnh. Anh ta ôm mặt rồi từ từ méo:

-bố!! cô ta đánh con kìa!!

Ông quản lí tức giận:

-cô! Dám đánh con tôi!

-tôi bắt cô phải đền bù tất cả mọi thứ!!

-được! tui thà đền chứ không lấy con ông!!

Rồi gui bỏ ra ngoài. Anh ta không nhẽo:

-bố! con thích gui cơ!

-con nhỏ đó không hợp w con đâu!!

-nhưng...

Ông quản lí vì thương con nên bước ra.

-tôi cho cô một cơ hội.

-tôi nói không là không. Tôi sẽ không bao giờ lấy hấn và làm con dâu của một người như ông.

-cô...cô...

Ông quản lí đưa tay lên tính tát cho gui một cái thì gui vì tự vệ đã xo ông ta té nhào xuống và rơi vào máng nước màu một cái "tủm". cả người ông đều có màu xanh lè. Cả công xưởng nháo nhào lên. Ai cũng xì xầm và chỉ chỗ cười ông quản lí. Ông tức tối mặt đỏ lồm cộng thêm màu xanh thuốc nhuộm trông càng tức cười. ông đứng dậy:

-mày....mày....mày cút khỏi đây ngay!!

-ông không đuổi tui cũng đi! tui chính thức nghỉ việc!!

Rồi gui bỏ đi. yatou vội rượt theo.

-gui!! Cậu đi!! thế cậu trả tiền làm hỏng đồ sao??

-tớ sẽ đi kím công việc khác. Chắc nhanh thôi. Cậu đừng lo.

Yatou lấy từ trong túi ra một ít tiền và dúi vào tay gui:

-câu cầm đỡ đi. còn trả tiền đã làm hỏng đồ nữa.

Gui vội đưa lại:

-câu cầm đi! còn về trả tiền thuốc ẹ cậu nữa.

-nhưng...

-thôi tớ đi đây tạm biệt cậu.

Rồi gui chạy đi mặc cho yatou kêu hết lời. gui chạy về nhà. Một mỗi, gui ngồi trên bậc thềm nhà nhìn sao và nghĩ: “sao mình lại nóng nảy thế?? Để bây h lại vác thêm món nợ!!” gui cúi mặt xuống, một cái bóng đen đang tiến dần về phía gui.....

9. Chương 9

chap 14:

Cái bóng tiến dần về phía gui, gui ngược lên và vô cùng ngỡ ngàng. Chính là wangzi [thế là bất ai rồi ghen]. Gui vội vã đứng lên:

-sao...sao...anh biết ở đây??

Wangzi bước lên:

-e không tính mời khách vào nhà à??

-anh về đi!! mắc công tiểu thư xiao xun lại làm khó tôi nữa! tôi w anh bây h không còn wan hệ gì.

Wangzi nắm chặt hai tay gui:

-không quan hệ gì????????????

-thả ra!! Đau!!!

Wangzi nhìn hai bàn tay gui. Wangzi tròn mắt, tay gui bây giờ toàn là những vết trầy xước gướm máu.

-tay em sao thế??

-không cần anh quan tâm!! Thả tôi ra.

Wangzi ôm chặt gui vào lòng.

-anh xối đã khiến em phải chịu cực như thế!! Anh xối!!

Gui cố gắng chống cự. nhưng vô ích. Cánh tay của wangzi càng ôm chặt gui vào lòng. Cái cảm giác ấm áp, cảm giác hạnh phúc dâng trào lên. Gui đứng yên đó để cho wangzi ôm. Bỗng nhiên một cánh tay kéo gui ra thật mạnh. Chính là aaron. Aaron và wangzi nhìn nhau sững sờ:

-aaron/wangzi????????

Wangzi quay sang gui:

-e quen w aaron àk??

Gui nắm tay aaron:

-phải!! đây là bạn trai của tôi. Phiên anh đi về cho.

Rồi gui quay sang aaron:

-đi vào nhà thôi anh!!

Cả wangzi và aaron đều bất ngờ. aaron thì không còn nói được gì. Chỉ biết theo gui vào trong nhà. vì gui chỉ thuê mỗi cái phòng nên gui dẫn aaron vào phòng.

-anh ngồi đi.

Rồi gui rót cho aaron một ly nước.

-cảm ơn anh đã giúp tui!!

-cô w wangzi quen biết nhau à??

-anh không cần biết.

-thế tui ra nói w wangzi thui!!

-khoan!! Dc rồi tui nói!!

Thế là gui kể hết mọi chuyện cho aaron nghe. “có phải con nhóc mà wangzi hay nhắc đến là gui không??”- aaron nghĩ. Đúng lúc đó, trời bắt đầu mưa. cơn mưa trái mùa, rất to rất to. Gui nhìn ra ngoài cửa sổ, wangzi vẫn đứng đó, mặc dù cả người đều ướt hết. gui có cảm giác nhói trong lòng. Aaron bước đến:

-khuya rồi!! cô ngủ đi!!

-thế còn anh??

-tui sẽ đợi wangzi đi rồi tui đi!!

Nói rồi aaron đỡ gui lên giường nằm. aaron tắt đèn và nhìn gui. “lần thứ hai nhìn em ngủ! có lẽ anh iu e mất rồi!” aaron khẽ cười và hôn lên trán gui một cái và bước xuống.

Wangzi đứng bên ngoài, thấy đèn trong nhà đều tắt bỗng dưng một cái cảm giác đau nhói thoáng qua và động lại mạnh mẽ trong người. mắt bắt đầu thấm ướt. có lẽ wangzi đã khóc nhưng không ai hay vì nước mắt đã thấm vào mưa.

Sáng.....

Gui vừa ngủ dậy đã không thấy aaron đâu. Có lẽ anh đã đi từ đêm qua. Gui ngồi dậy, nhìn ra cửa sổ và cũng không còn wangzi ngoài đó. “có lẽ anh nên quên em đi!! vì chỉ có tiểu thư xiao xun mới đủ khả năng làm anh hạnh phúc!!”

Nhà wangzi.....

“king kong” tiếng chuông cửa vang lên, ông quản gia vội vã chạy ra mở cửa. ông hốt hoảng.

-thiếu gia?? Sao người cậu lại ước thế?? Cả đêm qua thiếu gia đã đi đâu??

Wangzi không nói gì và bước vào nhà. ngay lúc đó thì xiao xun bước xuống và hét hồn I như ông quản gia:

-wangzi?? Sao người anh lại ước như thế?? Cả đêm qua anh không về nhà à??

Wangzi liếc xiao xun một cái đầy vẻ căm hận và bỏ lên lầu. xiao xun liếc theo một cái và nói w ông quản gia:

-chuẩn bị xe cho tôi. 5’ sau tôi đi.

Rồi xiao xun bỏ lên lầu.

Nhà aaron.....

Aaron thả mình trên giường, một đêm dài không ngủ. còn trong đầu thì có rất nhiều câu hỏi.

-em trai khỏe chứ???

Aaron giựt mình ngồi dậy

Hết chap 14

chap 15 nèk:

Aaron giựt mình ngồi dậy. aaron bất ngờ:

-chị??? chị về khi nào thế??

Đó chính là xiao xun. Xiao xun khoanh tay bước vào.

-chị họ cứng về cách đây gần một tháng rồi cứng không biết à???

Aaron khẽ cười.

-cưng trốn về thế ông ta biết không??

-ông ta chưa hề biết e có ở mỹ không nữa mà!!

Xiao xun cười:

-nghe nói!! Cưng đang bảo vệ con nhỏ gui à??

Aaron trầm giọng:

-còn chị là người đã khiến cô ấy ra khỏi nhà.

Xiao xun nghiêm mặt:

-tao không khiến nó ra khỏi nhà. tao chỉ chiếm những cái gì thuộc về tao thôi!! Còn nó nó là người chiếm của tao. Nên tao mới làm thế. Mà mày không biết tính chị mày à??

-chính chị mới có thể là người cướp đi của cô ấy!!

-bây h mày theo phe con đó à?? Tao biết mày thích nó! lần trước tao mún giết nó đã bị mày ngăn cản. nếu như bây giờ mày còn nói thế. Mày đừng trách sao tao ác!!

Xiao xun mặt gian xảo nhìn thẳng vào mắt của aaron. Aaron bất ngờ:

-thì ra là chị!! sao chị lại trở nên như thế??

-tao như thế là vì wangzi!! Mày có biết tao iu wangzi đến cỡ nào không hả???????

Aaron im lặng. xiao xun đi xung quanh với vẻ mặt đầy hung tợn và nham hiểm.

-mày!! Bây giờ mày đã đi chung thuyền w tao rồi. mày không được giúp con gui trở về w wangzi mà mày phải làm cho nó yêu mày. Lúc đó thì tao mới có thể độc chiếm wangzi. Mày hiểu chưa????????????????????

Rồi xiao xun cười to một tràng và bỏ đi. aaron nhìn theo im lặng và nhú mày. Aaron ngồi bệt xuống đất, hai tay ôm lấy đầu.

-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!

Aaron la lên một cái rầm vang cả nhà. “phải chi lúc đó mình không giới thiệu wangzi cho xiao xun biết thì bây giờ gui đâu có phải chịu khổ như thế!!!!!! Gui ơi anh xối!!”

Aaron nằm xuống giường và ngủ thiếp đi sau một đêm và một buổi sáng mệt mỏi.

Nhà wangzi.....

Xiao xun vừa về đến nhà đã thấy cả ngôi nhà xáo xáo lên. Người hầu lên chạy xuống rầm rộ. xiao xun hỏi ông quản gia:

-chuyện gì thế???

-thưa tiểu thư thiếu gia bị sốt nặng ạ!!

-cái gì??

Xiao xun vội vã chạy lên phòng wangzi. Đúng lúc đó thì wangzi đang nằm, mặt mũi bơ phờ, môi thâm tím mất thỳ lờ đờ. Có lẽ do ảnh hưởng của cơn mưa trái mùa đêm qua. Xiao xun vội vã chạy đến:

-wangzi!! Wangzi!! Anh không sao chứ???

Xiao xun nắm lấy tay wangzi.

-người anh nóng quá!!

Wangzi nhìn xiao xun và rút tay ra:

-bỏ tay tui ra!!

Xiao xun đứng dậy và bước ra khỏi phòng. Xiao xun bước xuống nhà và nói với tên vệ sĩ:

-điều tra gấp cho tôi đêm wa thiếu gia đã đến nơi nào.

-vâng!!

Sau 15'.....

-thưa tiểu thư tôi điều tra được đêm qua thiếu gia đã đến gặp một cô gái và cuối cùng là đứng ngoài mưa cả đêm ạ!!

Xiao xun cũng đủ thông minh để biết cô gái đó là ai. Xiao xun nắm bàn tay lại, trợn mắt nhìn ra cửa như muốn ăn tươi nuốt sống.

Ngoài đường.....

Gui vào hết chỗ này đến chỗ khác mà vẫn không thể kiếm được một công việc. gui nhìn lên trời, cái nắng gắt này khiến người ta cháy da.

-gui!! Lâu quá không gặp ta!!

>>> end chap!! Chờ chap sau nhé!!

10. Chương 10

chap 16:

Gui hơi ngờ ngàng một tí.

-xiao xun?? Sao cô biết tui ở đây??

Xiao xun khoanh tay lại:

-tui mà!! Cái gì mà chả biết cơ chứ?? sao?? Đạo này khỏe không??

-xlỗi!! bây giờ tui bận rồi.

-khoan đã chứ!! gặp người quen mà phải chào hỏi thui!!

Gui im lặng. xiao xun nói tiếp:

-hôm wa!! Cô gặp ck tôi vui không?? Chắc vui lắm nhĩ?? Thế hai người tâm tình ngoài mưa hay sao mà bây giờ wangzi bệnh liệt giường rồi??

Gui bất ngờ:

-wangzi bị bệnh liệt giường à??

Xiao xun nhìn thẳng vào mặt gui:

-cũng là do mày!! Mày là cái đồ giựt ck người khác.

Gui lấy hết bình tĩnh của mình và nói:

-thứ nhất tui w wangzi không hề xảy ra chuyện gì hết thứ hai cô và wangzi cũng chưa hề lấy nhau và thứ ba tôi không hề đụng gì đến wangzi của cô cô đừng nói tui giựt ck cô.

Xiao xun tức điên lên, tay ôm ngực:

-mày...mày...mày dám cãi tao à???

-tui không cãi gì cô hết!! tôi chỉ nói ra những gì đúng sự thật và bây giờ tôi cũng không gì phải sợ cô nữa cả. được nếu cô mún nói tui giựt ck cô. Thì bây giờ tui sẽ cho cô thấy thế nào là giựt ck!! Cô chờ đi.

Rồi gui bỏ đi một mạch. còn xiao xun tức điên lên không nói được tiếng nào. Xiao xun vò đầu và la lên:

-aaaaaaaaaaaaaa!!

Mọi người xung quanh đều nhìn vào và xì xầm:

-bị điên à??

-đứng giữa đường la như thế?? Tội wá đẹp mà khùng!!

Xiao xun thở dốc nhìn:

-im đi!! mấy ngày biết gì mà nói!! Tôi là xiao xun đấy!! biết chưa hả??????????????

Rồi ngược lên hất tóc và bỏ đi.

Còn về gui.....

Gui nghĩ “sao lúc này mình lại can đảm như thế chứ?? không ngờ mình lại dám nói ra như thế!! Mà bây giờ mình phải đến thăm wangzi đã!!”

Gui nói rồi đến nhà wangzi.

-ông!!

Gui chạy đến ôm chầm lấy ông mình.

-sao con về đây thế???

-thiếu gia....sao rồi ạ??

-cậu ấy cả ngày không chịu uống thuốc cũng không chịu ăn gì.

-ax.....!! sao lại cứng đầu như thế chứ?? để con!!

Gui bước một mạch lên phòng wangzi. Gui mở cửa và xầm xập bước vào.

-này wangzi bệnh mà sao không ăn gì thế hả??????????????

Wangzi bất ngờ ngồi bật dậy. đột nhiên trên gương mặt wangzi tươi tỉnh hẳn và có một nụ cười nhẹ.

-anh còn không mau ăn đi hả?? hay đợi tui phải đút!!

Wangzi không nói gì mà nhìn gui. Gui hơi nhấn mặt:

-haiz!!

Và lấy tô cháo từ cô người hầu trong phòng và đút cho wangzi ăn từng muỗng. vẻ ân cần của gui bỗng dưng khiến cho wangzi cảm thấy khỏe lại. wangzi bỗng dưng cười một cái khiến ai cũng mê mẩn. từ khi gui đi đến bây h thì có lẽ đây là lần đầu wangzi được cười tươi như thế.

-anh đừng có nghĩ vậy!! chỉ vì tui mà anh bị bệnh nên tui mới tốt w anh thế thôi.

Mặc cho gui nói thế nhưng qangzi vẫn cười và nhìn gui chăm chăm. bất ngờ wangzi đưa tay lên mặt gui và xoa nhẹ một cái khiến gui đỏ hết cả mặt.

Một người hạnh phúc, một người đỏ mặt có ai hay ngoài cửa đang có sự hiện diện của xiao xun. Xiao xun vừa tức mà lại vừa ghen nhưng chẳng thể làm gì.

Và ngay sau xiao xun khoảng một đoạn lại thêm một bóng người đang buồn hiu hắt. đó chính là aaron.

chap 17:

Nhà xiao xun.....

Xiao xun vừa bước vào nhà thì đã có hai hàng người xếp hàng và cúi đầu chào

-kính chào tiểu thư!!

Xiao xun bước đến hỏi ông quản gia :

-pama tui đâu??

-dạ thưa tiểu thư lão gia và phu nhân đang ở trong phòng ạ!!

Xiao xun liếc đám người hầu:

-Lần sau một hàng nam một hàng nữ cho tôi. Còn để tui nói lần nữa là mất việc cả đám

Rồi xiao xun bước lên thư phòng. [giận cá chém thớt thui í mà]. Vừa vào thư phòng thì thấy pama của mình đang ngồi nc vs nhau Xiao xun thay đổi hoàn toàn sắc mặt, từ sắc mặt căm thù đến sắc mặt thiên thần và chạy đến bên cạnh mama

-mama ui!! Con nhớ mẹ lắm !!

-con gái?? Sao con về đây?? Mẹ cũng nhớ con lắm.

-Con nhớ pama nên về ko đc hả??

Pa xiao xun nói:

-con ở bên đó thế nào?? Con có không nhẽo jì ko??

-cũng tốt lắm!! Có phải con mún cái jì thì pama cũng chiều con ko??

Pama xiao xun nhìn nhau và cười. Mama xiao xun nói:

-con mún gì??

-con mún.....trong tháng này con va wangzi sẽ làm đám cưới!!

Pa xiao xun la lên:

-Cái gì, tụi con chưa đủ tuổi cơ mà??

Xiao xun nũng nịu:

-con ko biết pama đã hứa rồi!!

Pa xiao xun nói:

-con cũng biết nhà nước chỉ cho khi con đủ 18t và wangzi 20t thou mà

-nhưng con mún mà. Pa là người có chức cao pa làm jì mà ko đc cơ chứ!!!

Mama xiao xun nhìn ông:

-thôi anh, chiều con đi, anh có thể làm đc mà!!

Ông hài lòng:

-thôi đc rồi. Trong tháng này sẽ có hôn lễ như con mong mún

-yeah!!!!!! Con iu pama nhieu lắm!!

Xiao xun mừng rỡ ôm chầm lấy pa.

-thôi con đi đây!! Con còn việc quan trọng nữa.

Nói rồi xiao xun bỏ đi.

Tối đó.....

Nhà wangzi.....

-Thưa thiếu gia!! Lão gia ời cậu lên thư phòng ạ

Wangzi đóng cuốn sách đang đọc dở dang lại và đến thư phòng

-Con mau chuẩn bị đi. Trong tháng này con sẽ thành hôn w tiểu thư xiao xun

Wangzi bất ngờ:

-cái gì?? Pa nói gì?? Lễ thành hôn??? Trong tháng này??

-Đúng. Bên nhà họ hoàng đã báo sang và có lẽ cuối tháng sẽ đám cưới

-Không, không bao h, con sẽ ko bao h lấy cô ta.

Bawangzi tức giận:

-Mày dám cãi lời tao à?? Mày phải lấy tiểu thư xiao xun!! Số phận của mình là như thế!! Mày cóc có quyền thay đổi nó, mày hử chưa??

-Số phận của con là do bản thân con tự nắm lấy, ko do ai sắp đặt cả, con sẽ ko bao h lấy cô ta

Pa wangzi tức lên, ông ngực thở hổn hển. wangzi vội chạy đến đỡ ông

-pa...pa...pa ko sao chứ??

Ông gạt tay wangzi ra:

-nếu như mày ko nghe lời tao thì đừng gọi tao bằng pa nữa đừng wan tâm đến tao

Wangzi nhăn mặt chẳng pik phải làm gì. Vì lo cho tính mạng của pa mình cho nên wangzi đã chấp nhận

-Được rồi, con sẽ đồng ý lấy cô ta.

Rồi wangzi đỡ ông vào ghế ngồi. Mọi chuyện đều đã bị xiao xun đã đứng và nghe được. Xiao xun nở nụ cười nham hiểm. “mày mún đấu vs tao à gui!! Ko dễ đâu”

>>> end chap!!

11. Chương 11

chap 18:

Gui vừa thức dậy thì đã vội vã vsn và thay đồ để đi kiến công việc mới. gui ghé sạp báo và mua một cuốn báo. vừa cầm lên, gui hoàn toàn bất ngờ và sững sốt. mặt bìa của ba'o có tựa đề: “thiếu gia nhà họ khâu sẽ đám cưới w tiểu thư nhà họ hoàng vào cuối tháng này.” Ngoài ra còn có hình của cả hai. Gui vội trả tiền và chạy một mạch đến tìm wangzi.

-gui?? Hnai con lại để thăm thiếu gia à??

-không!! Con mún hỏi thiếu gia chuyện này rồi con đi liền!! thiếu gia đâu rồi hả ông??

-thiếu gia đang ở trên phòng.

Rồi gui vội chạy lên. Vừa mở cửa ra thì gui đã sững sờ cả người. trước mặt gui là cảnh xiao xun và wangzi đang ôm nhau. Lưng của wangzi đưa ra ngoài nên gui và wangzi không thể thấy mặt nhau. Trong lòng gui đau như cắt. nước mắt tự dưng nhẹ trào ra. Gui nhẹ nhàng đóng cửa và chạy đi.

-gui!! Con sao thế??

Ông vội hỏi khi thấy mắt gui đỏ. Gui lấy tay che mặt lại, lắc đầu và bỏ chạy. ông nhìn theo “ có lẽ con bé đã biết chuyện!!”

Còn về xiao xun.....

Vừa nghe tiếng đóng cửa thì xiao xun vội thả wangzi xuống giường. còn wangzi thì nằm mê man. Chính lúc này xiao xun đã bỏ viên thuốc mê vào ly nước của wangzi. Và mọi chuyện thực ra chỉ là một màn kịch do xiao xun dựng nên khi nghe tiếng của gui đến để khiến gui bỏ đi.

Còn gui.....

Gui ngồi bệt xuống băng ghế đá ở ngoài công viên và khóc thút thit. Một bàn tay đưa chiếc khăn cho gui. Gui ngước lên, là aaron. Gui vội quay mặt sang bên kia để không cho aaron nhìn thấy khuôn mặt hiện h của mình. Aaron bần bả nhìn gui và ngồi xuống.

-lúc này anh thấy e chạy từ nhà wangzi ra. Có phải e đã biết chuy65n wangzi sắp thành hôn không??

Gui không nói gì và vẫn quay mặt sang bên kia. aaron nhíu mày nhìn gui:

-ngày mai....là ngày hai người họ sẽ ra mắt....

Aaron chưa kịp nói dứt câu thì gui đã quay qua và nói:

-được!! đã thế!! E không việc gì phải khóc ệt!! ngày mai e mún đến đó. Anh có thể dẫn e đi không??

Aaron ngạc nhiên:

-tại sao e lại mún đến đó??

-e mún cho hai người đó biết e không phải là một con nhỏ yếu đuối!!

Rồi gui giắt phất cái khăn trên tay aaron và lau sạch nước mắt. aaron nhìn gui và khẽ cười.

Sáng.....

Gui thức giấc w ti61ng chuông cửa inh ỏi. gui bước xuống mở cửa và quên cả đầu tóc và dung nhan hiện h của mình. Vừa mở cửa ra thì gui đã thấy người đứng trước cửa chính là aaron. Aaron nhìn gui một cách bất ngờ và phì cười. gui lúc này mới sực nhớ và vội vã quay vào sửa sang lại đầu tóc và quay ra:

-anh đến tìm e có việc gì không??

Aaron lấy từ trong chiếc xe mui trần ra một hộp wà rất to, màu hồng, có nơ đỏ bên trên và đưa cho gui:

-cho e nè!!

Gui ngơ ngác:

-sao lại cho e??

-e nhận đi tối nay 8h a đến đón e nhé!! Công chúa.

Aaron đặt một nụ hôn nhẹ lên trán gui một cách bất ngờ rồi lên xe và chạy đi. gui đứng sững sờ, khẽ mỉm cười nhìn theo và bước vào nhà.

>>> end chap!!

chap 19:

8h tối.....

Như đã hẹn, đúng 8h tối thì chiếc xe mui trần của aaron dừng trước cửa nhà gui. Aaron bước xuống. nhìn aaron rất sang trọng và lịch lãm trong bộ vest đen lửng trên và dài về phía sau, cộng thêm chiếc nơ nhỏ trông aaron như một chàng hoàng tử.

“kính....kong...” aaron bước lên và nhấn chuông. Khoảng 1’ sau thì gui bước ra mở cửa. aaron nhìn gui không chớp mắt. gui bây h không còn là con bé ngày nào vẫn mặc quần lửng xăng đi kiếm việc như aaron vẫn thấy mà bây giờ đã là một nàng công chúa cực kì xinh đẹp chiếc váy trắng xòe rất xinh. Đó cũng chính là món quà aaron đã tặng cho gui lúc sáng. Khi thấy aaron nhìn mình không chớp mắt, gui vội hỏi:

-anh làm sao thế??

Aaron cười:

-e đẹp lắm.

Gui cười rồi nói:

-anh cũng thế!! Chúng ta đi thôi!!

Aaron mở cửa xe cho gui và cũng lên xe rồi chạy đi.

Nhà hàng star.....

Chiếc xe dừng lại tại một nhà hàng rất sang trọng. bên ngoài là những quý ông quý bà cực kì sang trọng w những chiếc xe cực kì đẹp. trước cửa nhà hàng thì có rất nhiều phóng viên chụp ảnh của những vị khách đến dự tiệc. gui hôn hờ nhìn khắp nơi. Aaron bước xuống xe thì hàng ngàn ánh mắt cùng hàng ngàn ống kính đều chĩa vào.aaron bước đến mở cửa xe cho gui bước ra. Gui vừa bước ra thì những ánh mắt và những ống kính đó lại chĩa vào gui. Tiếng xì xầm bắt đầu vang lên:

-cô ta là ai mà đi w thiếu gia aaron thế??

-chắc cũng là con gái nhà khá giả!! Cô ta đẹp quá!!

Hàng ngàn câu hỏi vang lên từ đám phóng viên:

-xin cho hỏi cô là ai ạ??

-cô có phải là bạn gái mới của thiếu gia aaron??

Aaron nắm lấy tay gui và kéo vào trong. Đám phóng viên cũng chạy the nhưng đã bị bảo vệ cản.

-e sợ hả??

Gui gật đầu:

-đây là lần đầu tiên e đến nơi đông người như thế!!

-không sao đâu!! Sẽ ổn thôi!!

Rồi aaron dắt gui vào trong bữa tiệc. aaron dẫn gui đi đến đâu thì mọi ánh mắt của các cô gái đều nhìn aaron ngưỡng mộ và nhìn gui đầy vẻ căm ghét. Và tiếng xì xào lại vang lên. Gui nhìn thấy wangzi phía trước và bước tới:

-chào wangzi!!

Wangi quay lại và sững sờ:

-gui....gui...sao e ở đây??????????

Ngay lúc đó thì aaron bước đến:

-gui đi w tôi!! Cậu không phiền chứ??

Wangi nhìn aaron.

-là cậu????

-wangzi!!

Đúng lúc đó thì xiao xun chạy đến. xiao xun kinh ngạc trợn to mắt khi thấy gui.

-gui??? Sao mà lại ở đây?? Ai mời mà đến???

Aaron nhìn xiao xun:

-là do e dẫn cô ấy đến!! cô ấy đến đây w tư cách là bạn trai e!!

Xiao xun nhìn chằm chằm aaron như mún ăn tươi nuốt sống. còn wangzi thì rất căm tức aaron. Wangzi nhìn aaron, từ từ thu nắm đấm lại và giờ lên đấm vào mặt aaron một cái thật mạnh khiến mọi người đều nhìn và hoảng hốt. gui hốt hoảng đỡ aaron:

-aaron!! Anh không sao chứ???

Gui nhìn wangzi.

-tại sao anh lại đánh anh ấy???

Xiao xun nói to:

-mày cút đi!! ở đây không hoan nghênh mày!!

Mọi người xung quanh bắt đầu ồn ào hẳn lên:

-cô ta là ai thế??

-wow!! Tiểu thư xiao xun nói chuyện nghe thô bỉ thế??

-ba tập đoàn giàu nứt gáy chiến!!

Wangzi không nói gì và bỏ đi. gui tức tối bỏ chạy ra ngoài. Aaron vội chạy theo gui:

-gui!! Gui!!

Vừa chạy ra đến cửa thì đã bị đám phóng viên vây quanh làm mất dấu của gui.

Còn xiao xun.....

Xiao xun tức tối bỏ vô trong và lấy điện thoại ra gọi:

-nó vừa đi khỏi đây!! Hãy mau hành động.

Rồi cúp máy cái rụp. “mày phá tao tao sẽ chơi mày!!”

Aaron thoát ra khỏi vòng vây và chạy khắp nơi tìm kiếm gui. Vừa tìm thấy gui thì từ xa một chiếc xe hơi đen kín mít lao thẳng tới w vận tốc chóng mặt. aaron hốt hoảng la lên:

-gui!! Cẩn thận.....

>>> end chap rồi!!

12. Chương 12

chap 20:

Gui nghe tiếng la liền quay phắt lại và “rầm” một cái, chiếc xe tong thẳng vào người gui làm gui văng lên và té xuống. trong lúc đó, tự dưng trong đầu gui thoang thoang tiếng gọi: “nhóc con đợi anh w!!!” “thiếu gia!!!”. Gui té xuống, toàn thân đều máu me. Cả chiếc váy trắng bấy giờ đều nhuộm một màu đỏ. Gui có cảm giác toàn thân mình mất hết cảm giác. Aaron kinh hoàng chạy một mạch ra đỡ người gui và la lên:

-gui!!! Gui.....

Chiếc xe chạy mất hút. Aaron kêu trong bóng tối vô vọng, cả con đường đều vắng tênh. Aaron vội vã bế gui lên và chạy về hướng bệnh viện. “em nhất định không sao!! E không thể bị gì!! E phải sống vì wangzi!!”

12 tiếng.....

12 tiếng trôi qua, gui vẫn trong phòng cấp cứu, aaron thì ở ngoài và đi tới đi lui. Aaron hết nhìn vào sau cánh cửa tối tăm ngóng chờ rồi lại ngồi bết xuống vò vò đầu chờ đợi. ông của gui thì ngồi trên ghế và cứ thấp thỏm chờ đợi. aaron cứ mỗi nửa tiếng thì lại gọi cho wangzi một lần nhưng lần nào đáp lại cũng là tiếng cúp máy. Thực ra người giữ điện thoại của wangzi chính là xiao xun. Còn wangzi thì hiện h đã uống rất say và đang ngủ trên giường.

“cạch” cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, một vị bác sĩ bước ra. Aaron và ông vội vã chạy đến hỏi:

-cháu tôi sao rồi bác sĩ???? Nó có bị gì không????

Bác sĩ tháo chiếc khẩu trang ra.

-tạm thời cô ấy đã qua cơn nguy hiểm. nhưng cô ấy bị đụng mạnh ở phần đầu có thể sẽ bị ảnh hưởng. người nhà có thể vào thăm bệnh nhân!! Có lẽ nay mai sẽ tỉnh thôi!!

-cảm ơn bác sĩ!!

Rồi aaron và ông vội vào thăm gui. Vừa nhìn thấy gui thì nước mắt của ông đã chảy ra.

-cháu tôi sao khổ thế này?? Lúc nhỏ cũng bị một lần bậy h lại bị nưạ!!

-ông đừng có bần quá!! Cô ấy sẽ không sao đâu!!

Aaron mặc dù rất đau nhưng vẫn cố an ủi ông.

Trong cơn mê của gui.....

-nhóc con!! Đừng sợ có thiếu gia ở đây!! Không ai làm gì được đâu!!

-thiếu gia cậu không sao chứ???

-không gì!! Con trai mà!! Nhóc con không sao là được rồi!!

-thiếu gia!!!! Sao cậu lại bỏ đi chứ???

-thiếu gia cậu đi đâu rồi?????

-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!

“rầm!!”

Và gui mở to mắt ra. thì ra tất cả chỉ là mơ. Aaron nghe tiếng la vội vã chạy đến:

-gui!!! E không sao chứ??? e tỉnh rồi à???

-sao e lại ở đây??

-e bị thương!! E không nhớ à!!

Gui nhớ lại và nói;

-e muốn gặp ông!! Ông đâu rồi???

-ông đang đợi bên ngoài!! Để anh gọi ông vào!

Một lát sau, ông bước vào.

-gui à??? Con không sao chứ?? con đã khỏe chưa???

-ông à!! Con mún hỏi!! có phải người con quên trong quá khứ chính là thiếu gia wangzi không???

Ông im lặng không trả lời và khẽ gật đầu. tự dưng nước mắt của gui chảy ra.

-sao ông không nói cho ocn biết sớm chứ??? vậy có phải ông mún con làm osin cho wangzi là mún con gần gũi và nhớ ra không???

Ông cũng im lặng và gật đầu. ông đứng dậy:

-thôi con nghỉ đi!! nghỉ cho lại sức.

Rồi ông đỡ gui nằm xuống. gui vừa thút thít vừa thiếp đi trong mỗi một. ông nhìn gui. “con bé nhớ raq vào lúc này cũng chả có gì tốt!! lại càng khiến nó đau khổ!!”

Mọi chuyện nãy h hai ông cháu nói aaron đứng bên ngoài đều đã nghe được. aaron quay mặt đi và bỗng thấy lòng đau nhói, khóe mắt hơi cay cay nhưng có lẽ aaron sẽ không khóc vì aaron là một con người mạnh mẽ [hâm mộ wá!! Cao cả].

Hôm sau.....

Bác sĩ vừa kiểm tra xong cho gui thì liền nói:

-vết thương của cô đang hồi phục!! cô đừng có làm gì quá mạnh nhé!!

-vâng!!

Rồi bác sĩ đi ra. Aaron bước đến và nói:

-e mau khỏe lại nhé!! Để còn giành lại wangzi nữa!!

Gui mỉm cười và nói:

-không!! Lúc sáng, e đã nói w ông rồi. có lẽ e sẽ sang nước ngoài sống một thời gian!! Và ông cũng đã đồng ý!!

Aaron bắt ngờ:

-sao??? E mún ra nước ngoài???

-đúng!! E sẽ đi để tập quên wangzi!! Ông e nói đúng!! Wangzi không thuộc về e!! e sẽ không mong đợi nữa!!

Aaron khẽ cười.

-nếu e đã quyết định rồi thì anh cũng sẽ ủng hộ e!! thế khi nào e đi!! e đi đâu???

-có lẽ cuối tháng này!! e sẽ đi pải nơi e đã mún đến từ lâu!!

-sao??? Cuối tháng??

-vâng!! E mún đi càng sớm càng tốt!!

Aaron cười nhưng đo chỉ là nụ cười gượng. thật ra bây h trong lòng của aaron đang rất buồn và đau. Aaron xoa đầu gui và nói:

-bây h việc quan trọng là sức khỏe của e!!

>>> end chap rùi!!

13. Chương 13

chap 21:

Aaron rời khỏi bệnh viện và vội vã chạy đến nhà wangzi. Aaron vừa bước xuống xe thì một chiếc xe màu đen kín mít từ trong nhà chạy ra. Aaron có thể thấy được trong xe chính là xiao xun. “chiếc xe này!!!!!!!!!!!!!!” aaron nhú mày nhìn theo chiếc xe và sức nhớ ra. “đúng rồi!! là chiếc xe đêm trước đã đụng gui!!! Chẳng lẽ!!!!!!!!!!!!!!” aaron nhìn theo bóng dáng chiếc xe mất hút dần rồi bước vào. Lúc này thì wangzi vừa mới thức dậy. aaron một mạch xông vào và nắm áo wangzi:

-mày có biết gì mà gui bị hại hay không hả?????????

Wangzi nhìn aaron:

-cậu làm gì thế??? Gui bị gì???

-chính vì mày mà gui bị xe đụng, mày có biết không hả???

Wangzi hốt hoảng:

-cậu nói cái gì??? Gui bị xe đụng???

-phải!! may ày gui tốt số nên không bị gì!! Nếu như gui mà bị gì thì mày đã không còn ngồi đây!!

-gui bây giờ ở đâu????

-gui bây giờ không cần mày quan tâm nữa!! tao chỉ đến đây nói w mày như thế!! Gui đã không còn yêu mày nữa!! mày quên gui đi!!

Aaron nói một hơi rồi bỏ đi. wangzi thần thờ ánh mắt và từ từ ngồi bệt xuống giường. trong lòng của wangzi có cảm giác nhói nhói.

1 tuần sau.....

Những ngày gui còn ở đây chỉ vồn vẹn đúng 1 tuần. một ngày lại qua, thì nỗi buồn trong lòng của aaron lại càng lớn thêm. Còn wangzi, những ngày này, cứ như là một con người mất hồn, xiao xun làm gì wangzi cũng đều làm theo và không nói một câu nào.

Chiều.....

Aaron vừa đến chỗ hẹn thì đã thấy xiao xun đợi sẵn ở đó.

-chị đến lâu chưa???

-mới đến!! sao? Đạo này cứng w gui sao rồi??

Aaron không trả lời và nói tiếp:

-chị hẹn tui ra đây có gì không??

Xiao xun móc từ trong ví ra một tấm thiệp:

-đây là thiệp cưới. 30/6 nhớ đến đây!! nếu được thì hãy dắt gui đến lun nhé!!

Aaron nhìn thẳng vào mắt xiao xun:

-chị đã quá thay đổi. chị từ một con người chị tốt bụng mà bây giờ đã trở thành một con người như thế??? Sao chị không nghĩ! Chị iu wangzi như thế và chị chiếm anh ấy thì có thể làm cho anh ấy hạnh phúc hay không chứ??

-mặc kệ tao không cần mày quan tâm!!

Xiao xun quay mặt đi. aaron nói tiếp:

-chị hãy nghĩ lại đi. chị làm bao nhiêu chuyện như thế mà wangzi cũng đã hờ iu chị đâu!! Chị làm như thế thì ích gì!!

Xiao xun im lặng. aaron nói:

-chị hãy về nói w wangzi!! Ngày hai người đám cưới chính là ngày gui sẽ ra đi!! ngày đó tui sẽ không có mặt!!

Rồi aaron bỏ đi một mạch. còn xiao xun nhìn theo aaron và ôm ngực thở gấp.

30/6.....

30/6, ngày hôm nay, chính là ngày gui lên máy bay và cũng là ngày đám cưới của wangzi và xiao xun. Wangzi ngồi trong phòng trang điểm, gương mặt rất buồn bã. Đúng lúc đó thì xiao xun bước vào w chiếc váy cưới trắng tinh rất đẹp. xiao xun vui vẻ ngồi bên cạnh wangzi, tay choàng vào tay wangzi và từ từ tựa đầu lên vai. Wangzi rút tay ra và đứng dậy. xiao xun đứng lên, nhìn wangzi và hỏi:

-anh mún gì??

Wangzi quay sang, nhìn xiao xun một cái rồi từ từ quỳ xuống khiến xiao xun hoàn toàn bất ngờ.

-tôi xin cô!! Xin cô hãy hủy bỏ hôn lễ này. tôi không mún chúng ta chỉ vì bị rang buộc mới đến w nhau. Xin cô!! Người tôi iu không phải cô ma là gui!!

Xiao xun tự dưng thấy đau trong lòng, nước mắt bắt đầu rơi ra. Xiao xun vội quệt nước mắt và nói:

-không bao h!!

Rồi bỏ đi.

Sân bay.....

Gui nhìn xung quanh như đang trông chờ điều gì đó, về mặt thì bần hiu. Aaron có vẻ như biết được, aaron bước đến và hỏi:

-e nhớ wangzi hả??

Gui vội quay qua và cười:

-làm gì có!! E đã quên hẳn ta rồi!!

Tuy nói thế nhưng lòng gui rất buồn. Và ánh mắt vẫn nhìn ra ngoài cổng.

Nhà thờ.....

Tiếng nhạc vang lên, xiao xun quàng tay vào tay wangzi và bước vào nhà thờ. Gương mặt của xiao xun thì tươi rói vui vẻ, còn gương mặt của wangzi thì rất lạnh lùng và có một vẻ gì đó rất buồn.....

>>> end chap rùi!!

14. Chương 14

chap 22 [end]:

Tiếng nhạc dừng hẳn khi wangzi và xiao xun bước đến chỗ cha sứ. cha sứ nhìn cả hai, mở cuốn sổ ra và nói:

-hôm nay! Là ngày trọng đại của hai con và là ngày vui của cả hai gia đình. Ta xin thay mặt chúa ở đây để chứng giám cho con!!

Cha sứ nhìn xiao xun:

-xiao xun!! Con có đồng ý lấy wangzi làm ck và hứa sẽ mãi sống trọn đời w wangzi dù có khó khăn hay vui vẻ hay bệnh tật không???

Wangzi quay sang nhìn xiao xun, vẫn w vẻ mặt lạnh lùng và ánh mắt cầu khẩn. bỗng dừng lúc đó, trong đầu xiao xun văng vẳng từng câu từng lời mà aaron đã nói. Xiao xun thần người ra và im lặng. cha sứ nhìn xiao xun:

-xiao xun!! Con có đồng ý không??

Bên dưới bắt đầu có tiếng xì xầm. xiao xun giựt mình bởi tiếng kêu của cha sứ, xiao xun quay khẽ quay xuống nhìn pama rồi quay sang nhìn wangzi.

-KHÔNG!! Con không đồng ý!!

Mọi người và kể cả wangzi đều bất ngờ nhìn xiao xun. Wangzi đột nhiên mừng rỡ hẳn, wangzi nở một nụ cười nhìn xiao xun. Xiao xun vội nói:

-anh mau đến sân bay đi!! hnay gui sẽ đi nước ngoài đó!!

Wangzi bất ngờ. wangzi ôm chầm lấy xiao xun:

-cảm ơn em!!

Rồi wangzi vụt chạy đi. “aaron!! E nói đúng!! Đây là lần đầu tiên chị thấy anh ấy cười thật sự!! chị vui lắm!! có lẽ đây mới chính là h/p thật sự của chị!!” xiao xun quệt nước mắt và bỏ đi. mặc ọi người đều bất ngờ nhìn nhau không biết làm gì.

Sân bay.....

“chuyến bay từ taiwan đến paris sắp cất cánh mời hành khách vào cổng và ổn định chỗ ngồi.”

Gui thần thờ nhìn ra cổng rồi lại thần thờ nhìn vào trong. Gui nói w ông:

-thôi!! Con vào nha!!

Rồi quay sang aaron:

-e vào nha!! Tạm biệt anh!!

Cả hai gật đầu, gui ôm ông rồi quay sang ôm aaron. Aaron mỉm cười:

-cuối cùng thì anh cũng được ôm em!!

Gui khẽ cười, ngược mắt nhìn ra cửa lần cuối rồi bước vào cổng. ngay lúc đó thì điện thoại aaron vang lên. Là từ tin nhắn từ xiao xun: “cảm ơn em!! Chị đã hủy đám cưới!! cho chị lỗi gui vì tất cả!!” aaron khẽ cười.

“két” tiếng thắng xe gấp gấp vang lên. Mọi người đều tránh đường ra. Wangzi vội vã mở cửa và chạy vào trong sân bay. Wangzi tìm kiếm khắp nơi, chạy khắp cả cái sân bay. Cuối cùng thì anh cũng thấy được aaron. Còn ông thì đã đi về. wangzi vội chạy đến và hỏi:

-aaron!! Gui đâu????????????

Aaron nhìn wangzi:

-cậu đến sớm lắm!! gui đã đi từ nãy h rồi!!

Wangzi chạy một mạch đến cổng, kêu to:

-gui!!!!!!!!!!!! Gui!!!!!!

Nhưng vô vọng, wangzi bị bảo vệ chặn lại và kéo ra ngoài. Mọi người xung quanh đều nhìn wangzi và xì xầm. aaron bước đến:

-anh có thôi đi không hả???

Và đám cho wangzi một phát. Wangzi nước mắt cứ tuôn ra, ngồi bệt xuống đất và tựa vào gốc cột ngồi khóc.

Aaron nhìn wangzi một cái rồi bỏ đi. vừa ra đến cổng sân bay thì aaron bị một chiếc xe mô tô phân khối lớn đụng trúng. Chiếc xe dừng lại, cô gái lái xe bước xuống:

-này!! anh làm gì thế hả đi không biết nhìn đường, tôi đang bận không mún cãi w anh!!

Cô ta nói rồi chạy một mạch vào sân bay mặc cho aaron đứng ú ớ. Aaron nhìn theo cô ta. Cô ta đi đến bên cạnh một người đàn ông và đám cho anh ta một cái rồi la lên:

-đồ đê tiện!! anh không xứng đáng làm đàn ông!! Anh dám bỏ tôi!!

Và lại tát cho người phụ nữ bên cạnh của hắn ta một cái rồi bỏ ra ngoài. Aaron cười. cô ta nhìn aaron:

-anh cười gì chứ hả???

Rồi bắt đầu mếu và khóc. Aaron hốt hoảng:

-thôi thôi!! Tôi lỗi!!

-đàn ông các anh ai cũng như thế cả!!

Cô ta khóc lóc khiến mọi người đều nhìn.

-cô nín đi!! aaron đưa khăn tay cho cô ta. Cô ta cầm lấy và lau nước mắt. “hình ảnh này thật quen thuộc!!” aaron nhìn và cười. cô ta nói:

-tôi tên hebe titan!! Đây là số điện thoại của tôi. Tôi ẽ gọi cho anh khi nào tôi giặt xong chiếc khăn tay này!! tks!!

Hebe để lại số điện thoại rồi bỏ đi. aaron nhìn theo và cười.

-rất giống!!

1 năm sau.....

Tiếng nhạc nhà thờ lại một lần nữa vang lên, xiao xun lại một lần nữa quàng tay wangzi và bước vào nhà thờ. Cha xứ hỏi:

-hai con có đồng ý lấy nhau không???

-chúng con đồng ý ạ!!

Nhưng người trả lời lại chính là aaron yan và hebe titan.

-chúng con rất rất đồng ý ạ!!

Rồi hebe quay sang nhón lên và hôn aaron một cái. Cả nhà thờ vang lừng đầy tiếng vỗ tay.

Cuối ngày hôm đó.....

Aaron đưa cho wangzi một tấm bưu thiếp:

-wangzi à!! Cảm ơn cậu đã làm rể phụ ỳnh!! Đây là tấm bưu thiếp gui đã gửi về từ paris cách đây 1 tuần!!
cậu thử lần theo địa chỉ này tìm gui xem sao!!

-tks cậu nhìu!!

Wangzi ôm aaron một cái. Hai người lại trở thành những người bạn thân của nhau.

1 tuần sau đó.....

Paris-pháp.....

-cảm ơn quý khách ạ!! Nhớ gọi điện cho chúng tôi nếu quý khách cần thêm ạ!!

Gui mỉm cười, cúi đầu chào và leo lên chiếc xe đạp và chạy đi. gui dừng chiếc xe lại ở cạnh một cái hồ, đây chính là hồ ước vọng. gui móc một đồng xu và nói:

-đây là đồng xu còn lại cuối cùng của con sau bao nhiêu tháng nay. Xin hãy giúp điều ước của con trở thành hiện thực!!

Gui nắm chặt đồng xu lại, chấp tay cầu nguyện. “xin hãy cho con gặp được vị hoàng tử trong đời con!! Con cầu xin hãy giúp con!!”. gui ném đồng xu xuống hồ và leo lên xe bỏ đi. chiếc xe đạp của gui vừa rời khỏi thì một chiếc xe đạp khác lại chạy đến. đó chính là chiếc xe đạp của wangzi. Wangzi móc một đồng ra và cầu nguyện “xin hãy giúp cho con gặp lại gui ạ!! Con xin người!!”

Wangzi đã đi tìm gui suốt mấy ngày nay, nhưng vẫn biệt tăm. Địa chỉ đó thì gui đã dọn đi cách đó 2 3 ngày. Còn mọi thông tin thì wangzi đều không biết.

Sáng.....

-gui à!! Mau đi giao hàng đi!! khách vừa gọi đấy!!

-vâng ạ!!

Gui vội vã lấy ổ bánh và leo lên xe chạy đi giao. Ngay sau đó thì wangzi vừa chạy đến.

-bán cho cháu một ổ bánh ạ!!

Sau khi giao xong thì gui lại đến hồ ước vọng.

-hôm nay con lại có thêm một đồng!! xin hãy giúp con ạ!!

Ngay lúc đó thì chiếc xe đạp của wangzi cũng vừa chạy đến. wangzi đứng từ xa cầu nguyện, vừa cầu nguyện xong thì wangzi ném đồng xu. nhưng vừa ném xong thì bất chợt đồng xu rơi ngay đúng vào đầu của người đứng trước, chính là gui. Gui tức giận quay qua:

-này.....

Gui hoàn toàn bất ngờ. wangzi cũng nhìn gui bất ngờ. hai con tim đều đập mạnh lên. Trong lòng của gui tự dưng trào lên một cảm xúc rất lạ. gui khóc, nước mắt chảy ra nhiều, nhiều lắm. gui chạy đến:

-wangzi!!

Hai người ôm chầm lấy nhau, wangzi cũng khóc, gui cũng khóc, cả hai khóc trong sự h/p và vui sướng.

-yên tâm đi nhóc con!! Thiếu gia sẽ mãi ở đây và sẽ bảo và sẽ bảo vệ nhóc con suốt đời!!!!!!!!!!

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/osin-va-thieu-gia-full>